

ΚΑΡΟΠΛΕΣΙΤΙΚΗ φωνή

Δέντρα χωρίς ρίζες δεν ζουν.
Και χωριά χωρίς συλλόγους άξιους
να ζωντανεύουν ήθη και παραδόσεις
δεν θα επιβιώσουν

Εξαμηνιαίο όργανο του Συνδέσμου των Απανταχού Καροπλεσιτών - Αρ. Φύλλου 2 - Περίοδος Β' - Παρασκευή 6 Φεβρουαρίου 2026 - Τιμή: 2 €

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΓΙΑΝΝΟΥΣΑ
ΠΕΡΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ
ΚΤΗΜΑΤΟΓΡΑΦΗΣΗΣ
σελ. 6

ΚΩΣΤΑΣ ΣΟΥΦΛΑΣ
ΤΟΠΙΚΑ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΑ
ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΚΑΡΟΠΛΕΣΙ
σελ. 7

ΑΡΘΡΑ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΠΑΚΟΥΛΑΣ
σελ. 2

ΡΟΔΑΝΘΗ ΙΒΡΟΥ
σελ. 4

ΤΑΣΟΣ ΣΠΥΡΑΚΟΣ
σελ. 4

ΒΑΪΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ
σελ. 4

ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΟΣ
σελ. 5

ΠΑΥΛΟΣ ΜΠΕΡΜΠΕΡΗΣ
σελ. 6

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΟΥΦΛΑΣ
σελ. 6

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΟΣ
σελ. 7

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΟΥΦΛΑΣ
σελ. 8

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ, ΗΛΙΑΣ ΣΟΥΦΛΑΣ
Ο ΚΟΣΜΟΣ ΝΑ
ΑΓΚΑΛΙΑΣΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ
ΑΝΑΒΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ
σελ. 5

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΑΚΟΣ “ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΔΑΣΙΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΔΡΥΑΔΕΣ”

Κε Δήμαρχε, σας ευχαριστούμε
καταρχάς για τη φιλοξενία και τη
συνέντευξη που μας δίνετε.
Η εφημερίδα μας είναι όργανο
του Συνδέσμου των Απανταχού
Καροπλεσιτών, μοιραία λοιπόν τα
ερωτήματά της θα είναι σχετικά
με το χωριό μας, το Καροπλέσι.

Κατ αρχάς θέλω να σας ευχαρι-
στήσω για την ευκαιρία που μου
δίνετε μέσα από την εφημερίδα
σας να απευθυνθώ στους συνδημό-
τες μου του Καροπλεσιού για τους
οποίους τρέφω ξεχωριστή εκτί-
μηση. Η περιοχή του Καροπλεσιού
είναι πάντοτε στο ενδιαφέρον της
παρούσας δημοτικής αρχής και σε
ότι με αφορά την έχω επισκεφτεί

οικ. ολίγες φορές τόσο για να
ενημερωθώ για τα ζητήματα που
απασχολούν τους κατοίκους της
αλλά και γιατί είναι μια ξεχωριστή
περιοχή του Δήμου Καρδίτσας με
σπάνια ομορφιά και αξεπέραστους
φυσικούς πόρους.

Κε δήμαρχε, το καλοκαίρι προ-
βήκατε σε καθαρισμό του δασικού
χωριού Δρυάδες, το οποίο παρα-
μένει κλειστό μια δεκαετία τώρα.
Μπαίνουν στη νέα χρονιά όμως
και δεν ακούστηκε τίποτα για δι-
αγωνισμό, παρότι μαθαίνουμε ότι
υπάρχουν ενδιαφερόμενοι.

Πως έχει αποφασίσει να κινη-
θεί ο δήμος και πότε υπολογίζετε
να προκηρυχθεί διαγωνισμός;

Ο δήμος έχει σκοπό να φτιάξει
κάποια σπιτάκια – όπως ακού-
στηκε – ώστε να προσελκυθούν
ενδιαφερόμενοι επενδυτές και
το έργο του εκάστοτε ανάδοχο
την επόμενη ημέρα να είναι ευ-
κολότερο;

Θα ήταν σκόπιμο πιστεύετε, ο
δήμος να παραχωρήσει το δασικό
χωριό νωρίτερα από τον Νοέμβρη
του 2026 στο Δασαρχείο, ώστε να
προχωρήσει εκείνο σε διαγωνι-
σμό-υπό την έννοια ότι ίσως πα-
ρουσιαστεί κόλλημα αν ο δήμος
προχωρήσει σε παραχώρηση του
σε ανάδοχο, λιγότερο από έναν
χρόνο πριν την επιστροφή του στο
Δασαρχείο;

συνέχεια σελ. 3

του ΓΙΩΡΓΟΥ Χ. ΣΟΥΦΛΑ
Γραφίστα, προέδρου του Συνδέσμου
(2024-26)

EDITORIAL

Σας καλωσορίζουμε στο 2ο φύλ-
λο της Β' Περιόδου της εφημερί-
δας μας. Ένα χορταστικό φύλλο
όπου θα βρείτε συνεντεύξεις του
δημάρχου κ. Βασίλη Τσιάκου, του
πρόεδρου του Κατσαντώνη κ. Ηλία
Σούφλα, αλλά και αρκετά άρθρα συγ-

χωριανών και μη, που μας τίμησαν
με τις απόψεις και τους προβλημα-
τισμούς τους.

Μεγάλη μας τιμή επίσης να δη-
μοσιεύσουμε σε αυτό το φύλλο
μια ανοικτή επιστολή προβληματι-
σμών (σελ. 4) του κ. **Τάσου Σπυρά-
κου**, πρώην Γενικού Διευθυντή του
Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης.
Ο κ. Τάσος, ακμαίος και δυνατός μας
έδωσε τη χαρά να συμμετάσχει στην
συνάντησή μας για αυτό το φύλλο
στην έδρα μας (04/12/2025) και να
μας παραδώσει αυτή την ανοικτή
επιστολή, γραμμένη με την αγάπη
ενός τέκνου του χωριού μας αλλά
και την πείρα ενός προβλεπμένου
στελέχους της δημόσιας διοίκη-
σης. Παράγοντες που καθιστούν τις
απόψεις του άξιες προβληματισμού
και αναστοχασμού.

Το χωριό μας βρίσκεται αυτή τη
στιγμή στο σημείο όπου, για όλα όσα
παλεύουμε τα τελευταία χρόνια, εί-
ναι στάσιμα. Ο κεντρικός μας δρό-
μος δεν ξεκινά και δεν μπορούμε
να βρούμε κάποιο χρονοδιάγραμμα,
το δασικό χωριό βρίσκεται πάλι σε
αναμονή, η γέφυρα στα Ρογκάκια
συναντά δυσκολίες, ο καιρός περνά,
οι υποσχέσεις καλά κρατούν, αλλά
δε βλέπουμε να γίνεται τίποτα.

Σε αυτό το πλαίσιο, είναι ενθαρ-
ρυντικό να βλέπεις ανθρώπους σαν
τον κο Τάσο να ανασκουμπώνονται
και να βάζουν θέματα και προτάσεις
στο τραπέζι για το χωριό που όλοι
αγαπάμε. **Παράλληλα διαπιστώνου-
με με χαρά το ενδιαφέρον συγχο-
ριανών** που συντάσσονται σε οποια-
δήποτε προσπάθεια σχετική με τα
προβλήματα του χωριού, παίρνουν

πρωτοβουλίες, λαμβάνουν μέρος
σε συναντήσεις με φορείς του τό-
που, προτείνουν και παρακινούν και
εμάς πολλές φορές που ξεμένουμε
από ιδέες και δυνάμεις. Η «**ισχύς εν
τη ενώσει**», μια φράση που χρησιμο-
ποιούμε από την αρχή, έτσι θέλου-
με και έτσι πρέπει να βαδίζει το
χωριό μας προς τη λύση των προ-
βλημάτων του. Ο χειμώνας περνά
και αν ούτε αυτό το καλοκαίρι δε
δούμε να ξεκινούν έργα, θα πρέπει
και πάλι να οργανωθούμε και να κι-
νητοποιηθούμε για να δείξουμε ότι
υπάρχουμε και δικαιούμαστε έναν
καλύτερο δρόμο, ένα λειτουργικό
δασικό χωριό που θα τραβήξει το
ενδιαφέρον στο χωριό μας, ένα
«μάζεμα» στην απόστασή μας από
το φράγμα Πλαστήρα με την βελτί-
ωση των 5,2 χλμ στην Καβαλιώρα,

μια διέξοδο στο επικίνδυνο αδιέξο-
δο του χωριού μας αλλά και ανάσα
επικοινωνίας με την Ευρυτανία και
πόσα άλλα μικρότερα έργα που θα
βελτιώσουν την καθημερινότητα
μόνιμων και μη. Ασχέτως με τα
αποτελέσματα των κινήσεών μας,
εμείς οφείλουμε να αγωνιζόμαστε
ενωμένοι. Γιατί όσο κλεινόμαστε
στον μικρόκοσμο μας και απομο-
νωνώμαστε, τόσο υποβαθμίζουμε
τη δυναμική της κοινότητας.

**Προσεγγίστε τον Σύνδεσμο
μας, αγκαλιάστε την εφημερίδα
μας, στείλτε μας προτάσεις και
άρθρα και δώστε το παρόν στις
εκδηλώσεις μας γιατί μόνο με τη
συμμετοχή υπάρχει ελπίδα για το
χωριό μας.**

Καλή χρονιά σε όλους με υγεία!

του **ΣΤΕΛΙΟΥ Ν. ΜΠΑΚΟΥΛΑ**
Εκπαιδευτικού, ιδρυτικού μέλος και πρώην
προέδρου του Συνδέσμου (2014-18)

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΣΤΟ ΚΑΡΟΠΛΕΣΙ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ.

Χειμώνιασε και φεύγουν τα πουλιά
Γοργά ο πελαργός τα πελαγώνει
Κι η φλύαρη χελιδονοφωλιά
Χορτάριασε παντέρημη και μόνη.

Του σπίνου χάθηκε η γλυκιά λαλιά
Φοβήθηκε ο μελισσοουργός το χιόνι
Κι η σουσουράδα κάτω στην ακρο-
γιαλιά
Δεν τρέχει, δεν πηδά, δεν καμα-
ρώνει.

.....
Και τώρα μέσ το διάπλατο
Του κάμπου μοναχός
Σαλεύει ταργοπάτητα
Τα πρόβατα ο βοσκός.

Ποίημα του Γ.Δροσίνη

Από αυτά που μαθαίναμε, στο
χωριό, στα δύσκολά, δημιουργικά,
αγωνιστικά μαθητικά χρόνια όπου
δεν υπήρχαν Σάββατα με αργίες,
ούτε επιλογές για λιγοστή προ-
σπάθεια .

Στις δεκαετίες του 50 και του
60, τα χιόνια στο Καροπλέσι έρ-
χονταν νωρίς, ήταν πολλά και τα
κρύα δυνατά και επικίνδυνα. Η
κιονόπτωση πολλές φορές διαρ-
κούσε περισσότερο από μία ημέρα
και όλος ο τόπος ήταν καλυμμένος
από χιόνι, κατάλευκος. Τα πουλιά
έρχονταν αναπόφευκτα στα πα-
ράθυρα και στα μπαλκόνια όπου
έβρισκαν ψίχουλα ή καλαμπόκι
που τους ρίχναμε.

Το σκηνικό του καιρού ήταν

αναμενόμενο και οι δουλευταρά-
δες χωριανοί είχαν κάνει όλες τις
προετοιμασίες από το καλοκαίρι:
είχαν αποθηκεύσει χόρτο και κλα-
ριά στις κωνικές θυμωνιές και
στους αχυρώνες, καλαμπόκι και
τριφύλλι στις αποθήκες για τις
χειρότερες συνθήκες κακοκαιρίας
για όλα τα ζώα τους. Αυτά ήταν “το
στήριγμά τους”, η ζωή τους η ίδια
κατά κάποιο τρόπο. Όταν πάθαι-
ναν κακό, η στενοχώρια τους ήταν
απερίγραπτη.

Για τις πολυμελείς οικογένειές
τους και για όλον τον χειμώνα, εί-
χαν το αλεύρι τους, είχαν φτιάξει
τραχανά, κυλοπίτες, τυρί, τουρσί
και άλλα. Τα αποφάγια πήγαιναν
στις κόττες και στα γουρούνια. Η
κοπριά των ζώων ήταν το τέλειο
και μοναδικό λίπασμα για τα δέν-
δρα! Τα νερά άφθονα και εύγευ-
στα. **Έτσι υπήρχε τελείως κυκλι-
κή οικονομία: χωρίς απόβλητα και
με άμεση ανταποδοτικότητα των
υπηρεσιών.**

Ο χειμώνας διαρκούσε περί-
που πέντε μήνες και οι νύχτες
ήταν ατέλειωτες. Οι φίλες και οι
αδελφές αντάλλαζαν βραδινές
επισκέψεις- φιλοξενίες για πα-
ρέα και συζήτηση! Οι νύχτες είχαν
μεγάλη διάρκεια, τα τζάκια ήταν
αναμμένα διαρκώς και λειτουρ-
γούσαν λυτρωτικά για τον κόσμο.
Τα καφενεία ήταν γεμάτα, η χαρ-
τοπαιξία αποτελούσε καθημερινή
απασχόληση και η επικοινωνία με-
ταξύ των συγχωριανών ειλικρινής
και αναγκαία. Ωστόσο τα τοπικά
πρακτορεία ειδήσεων της εποχής
ήταν οι τρεις αλευρόμυλοι του
χωριού όπου έφταναν ντόπιοι και
από άλλα χωριά για να αλέσουν τα
σιτάρια και τα καλαμπόκια τους, ο
ταχυδρόμος και καμιά εφημερί-
δα. Η κούραση ήταν λιγότερη το
χειμώνα γιατί οι προετοιμασίες
είχαν προηγηθεί όταν ο καιρός
ήταν καλός.

Για μεγάλo διάστημα προ των
Χριστουγέννων άρχιζε η “υποχρε-
ωτική” νηστεία για την αναμονή της
Γέννησης του Θείου βρέφους και

της συνακόλουθης θείας κοινωνί-
ας. Ζούσαν με την προσμονή της
γουρουνοχαράς, της απόλαυσης
του μεγάλου οικοδίστου γουρουνιού
που έσωζε φτωχούς και μη, με τις
απαραίτητες και μη επικίνδυνες,
για τους ταλαίπωρους χωρικούς,
θερμίδες του. Τα παράγωγά του: τα
λουκάνικα, τα κομμάτια κρέατος
μέσα στο παγωμένο λίπος (λίπα),
ο πατσάς και άλλα, αποτελούσαν
τον βασικό κορμό της διατροφής
όλης της οικογένειας για περίπου
ένα εξάμηνο!

Να μην ξεχάσουμε τα κάλαντα
που έλεγαν όλα σχεδόν τα παιδιά
του χωριού, από πολύ νωρίς το
πρωί, μέσα στο κρύο αλλά με μεγα-
λη χαρά. **Αποτελούσε σημαντικό
σημειόμενο των Χριστουγέννων.**

Τη νύχτα των Χριστουγέννων,
πρωί- πρωί, μέσα στο σκοτάδι, με
πολύ κρύο και παγωνιά, πηγαίνα-
με στην εκκλησία για το “Χριστός
γεννάται δοξάσατε”. Μέσα στο ναό
της Αγίας Παρασκευής, όλοι οι Κα-
ροπλεσίτες, που ήταν πατροπαρά-
δοτα βαθιά ευσεβείς Χριστιανοί,
ζούσαν την αγαλλίαση της του Χρι-
στού γεννήσεως και της ελπίδας
για λιγότερες δυσκολίες στη ζωή
τους. Οι καμπάνες σήμαιναν χαρ-
μόσυνα. Η αγάπη και η επικοινωνία
όλων των χωριανών ήταν εγκάρδι-
ες και ανεπιτήδευτες.

... “εισελθόντες εις τον ναόν
του Χριστού η καρδιά των ησθάν-
θη θάλπος και γλυκύτητα άφατο-
ν”...“το θάλπος εθώπευσε την ψυ-
χήν των” γράφει ο Παπαδιαμάντης
στο “Χριστό στο Κάστρο”.

Το Χριστουγεννιάτικο τραπέζι
ήταν εξόχως εορταστικό, πλούσιο
ή μέτριο, με την γνήσια αγάπη πα-
νταχού παρούσα, με την παρένθεση
της ξεκούρασης, με τις επισκέψεις
στα σπίτια των εορταζόντων και
με τις σχετικές εγκάρδιες ευχές.
Σημαντικοί, πατροπαράδοτοι
μουσαφίρηδες ήταν τα παγανά, οι
καλικάντζαροι, που ήταν ο φορέας
του κακού πνεύματος. Κατέβαιναν
από την καπνοδόχο τη νύχτα των
Χριστουγέννων “συμμετείχαν”

ποικιλοτρόπως στις γιορτές, και
εξαφανίζονταν, επέστρεφαν στον
κάτω κόσμο την παραμονή των
Φώτων. Εκεί άρχιζαν πάλι να πε-
λεκάνε τον πελώριο πλατανίσιο
κορμό που κράταγε τη γη!!!

Παράλληλα με το ιστορικό για
τον άνθρωπο μήνυμα του Χριστού
για την Αγάπη, υπήρχαν διαχρονι-
κά: ο δαίμονας, ο πιο σημαντικός
πρωταγωνιστής του Μεσαίωνα,
κατά τον Ρομπέρτο Έκο, οι νεράι-
δες και τα φαντάσματα. Όλα πηγές
τρόμου και άγριων περιγραφών
των γιαγιάδων μας, καθαρά αντι-
παιδαγωγικές.

Παράπλευρη χαρά από το γου-
ρούνι, ήταν η κύστη του, που την
φουσκώναμε και γίνονταν μία με-
γάλη και ακίνδυνη μπάλα. Παίζαμε
μέσα στο σπίτι και την περιμένα-
με με αδημονία. Έξω το χιόνι κά-
λυπτε όλη τη φύση, το κρύο ήταν
ανυπόφορο, τα βράδια το σκοτάδι
ήταν απόλυτο. Διαβάζαμε με τη
λάμπα πετρελαίου, που φώτιζε
ταυτόχρονα όλο το σπιτικό .Στην
εστία η φωτιά ήταν αναμμένη όλη
τη μέρα και τη νύχτα. Αποτελού-
σε το κύριο μέσον θέρμανσης και
μαγειρέματος του σπιτιού και κύ-
ριος συντελεστής επιβίωσης των
κατοίκων του χωριού.

Το Σχολείο μας είχε έναν ή
δύο δασκάλους μόνο, για όλες
τις τάξεις και η χαρά της γνώσης
και όλων των δραστηριοτήτων
μας ήταν αξέχαστη. Στις γιορτές
απαγγέλναμε σχετικά ποιήματα.
Η γνώση που παίρναμε από τον
δάσκαλο και από τα βιβλία, μας
φαίνονταν πολύ ενδιαφέρουσα και
συναρπαστική. Προτού αρχίσει το
μάθημα, το πρωί, παίρναμε συσ-
σίτιο, ζεστό γάλα και κίτρινο τυρί.
Το ετοίμαζαν οι μανάδες μας εκ
περιτροπής. Μας το έστελναν για
την αντιμετώπιση της φτώχειας
και αποτελούσε συνεισφορά στην
υγεία μας.

Την παραμονή της Πρωτοχρο-
νιάς τα παιδιά έλεγαν τα κάλαντα
και την επόμενη, χρονιάρα μέρα,
οι χωριανοί αντάλλασαν επισκέ-

ψεις και θερμές ευχές, τύχης και
υγείας, για το νέο έτος. Το τραπέζι
ήταν γιορτινό, με χοιρινό κρέας, με
το Χριστόψωμο, με γαλατόπιτα, με
μπακλαβά ή καρυδόπιτα των μα-
νάδων μας, με ψητά κυδώνια και
άλλα πολύ νόστιμα φαγητά, ντό-
πιας, γνήσιας, αμόλυντης παρα-
γωγής.

Κατά τα άλλα ο χειμώνας συνε-
χίζονταν με πολλές δυσκολίες για
τους χωριανούς μας, με δουλειές
μέσα στο σπίτι: με κεντήματα, με
μπαλώματα, με τον αργαλειό και
άλλες ασχολίες των γυναικών
ή εκτός του σπιτιού με κυνήγια,
κουβάλημα νερού για πόσιμο, ή
κατάλληλων ξύλων για τη φωτιά
από τους άνδρες .

Αυτός ο παραδοσιακός τρόπος
ζωής των Καροπλεσιτών, εμπει-
ριείχε την επάρκεια των προϊό-
ντων διατροφής από την εγχώρια
παραγωγή, την αυτονόητη αλλη-
λοβοήθεια στις ανάγκες που εμ-
φανίζονταν καθημερινά, την ανεπι-
τήδευτη και ειλικρινή επικοινωνία
και την διαχρονική απόλαυση των
αγαθών της φύσης.

**Μέχρι το 1970, στην κλειστή
κοινωνία, στο απόμακρο χωριό
μας, αυτός ο τρόπος ζωής είχε
προϊστορία πολλών χρόνων, ίσως
και αιώνων, διότι δεν υπήρχε κά-
ποιος αναφερόμενος ιστορικά
λόγος για σημαντικά διαφορετικό
μοντέλο διαβίωσης των ανθρω-
πων της περιοχής μας. Οι ανάγκες
επιβίωσης των ανθρώπων τους
έκανε αλληλοσυνεργαζόμενους
και πολύ επικοινωνιακούς.**

Η τεχνολογία, η εξέλιξη, η μετα-
κίνηση μεγάλου μέρους του πληθυ-
σμού στις πόλεις και οι ευκολίες
της καθημερινής ζωής άλλαξαν
τους ανθρώπους, τους έκαναν πο-
λυδιάστατους, πολυάσχολους και
ενδοστρεφείς. Η ζωή κοντά στη
φύση αποτελεί πλέον διαρκές ζη-
τούμενο για τους κατοίκους της
πόλης με την ποιότητα, τα αγνά
προϊόντα, τις συνθήκες καθαρής
σκέψης και το καθαρό περιβάλλον
που προσφέρει!

της **ΡΟΔΑΝΘΗΣ Σ. ΙΒΡΟΥ**
Οικονομολόγου και πρώην προέδρου του
Συνδέσμου (2018-24)

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

Στην πρώτη έκδοση της **ΚΑΡΟ-
ΠΛΕΣΙΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ** στις **13 Μαρ-
τίου 1987**, ο κύριος τίτλος της ήταν
**ΤΟ ΚΑΡΟΠΛΕΣΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΗΣΕΙ
ΚΑΙ ΘΑ ΖΗΣΕΙ** και απέδιδε με οκτώ
λέξεις την πικρή πραγματικότητα
της φθίνουσας πορείας του χωριού
μας που ακολούθησε και αυτό την
τεράστια αστυφιλία από το 1960
και μετά. Η αστυφιλία ήταν μια
έμμεση υποχρέωση των κατοίκων
να μετακινηθούν στις μεγάλες
πόλεις, γιατί οι συνθήκες που δια-
μορφώθηκαν στις δεκαετίες του
1960 και 1970 έκαναν αδύνατη την
ζωή τους στον τόπο τους .Το τέλος

του εμφυλίου πολέμου βρίσκει το
χωριό μας αποδεκατισμένο από
νέους ανθρώπους, οι περισσότεροι
των οποίων σκοτώθηκαν στον
πόλεμο ή βρέθηκαν εξόριστοι στις
πρώην σοσιαλιστικές χώρες. Το
Καροπλέσι προσπάθησε να σταθεί
στα πόδια του αλλά δεν τα κατά-
φερε, όπως τα περισσότερα χωριά
της Πατρίδας μας.

Αυτό οφείλετο στην καταστρο-
φική κεντρική πολιτική του Κρά-
τους, που συγκέντρωσε πληθυσμό
από την περιφέρεια στα Αστικά
Κέντρα προκειμένου να εξασφα-
λιστούν φθηνά εργατικά χέρια, τα
οποία θα βοηθούσαν στην μεταπο-
λεμική ανάπτυξη της χώρας .

Η ανοικοδόμηση και η κάλυψη
των στεγαστικών αναγκών που
προέκυψαν, αντιμετώπιστηκε
με την οικοδόμηση πολυκατοι-
κιών αλλά και άλλων οικοδομη-
μάτων, κυρίως στην Αθήνα, με την
μέθοδο της Αντιπαροχής. Με τον
τρόπο αυτό δημιουργήθηκαν νέες
κοινωνικές τάξεις, όπως μικρο-
εισοδηματίες που έγιναν ιδιοκτή-

τες διαμερισμάτων, που λάμβαναν
από την αντιπαροχή και νέα επαγ-
γέλματα, όπως θυρωροί πολυκα-
τοικιών, που με τραγικό τρόπο
πωλούσαν τα χωράφια τους για
να εξασφαλίσουν δωρεάν στέγη σε
ένα υπόγειο πολυκατοικίας και ένα
πενιχρό μισθό.

Για τις λαθεμένες πολιτικές και
την στρεβλή ανάπτυξη της χώρας
μπορεί να γραφτούν πολλά αλλά
εκείνο που μας ενδιαφέρει σήμερα
είναι να γίνει προσπάθεια, ώστε να
δημιουργηθούν οι συνθήκες εκεί-
νες που θα βοηθήσουν τους ανθρω-
πους να επιστρέψουν από τα Αστικά
Κέντρα στην Περιφέρεια .

Ειδικότερα για το χωριό μας
το Καροπλέσι, θα πρέπει να επι-
κεντρωθούμε των σχεδιασμό των
δράσεων μας που θα βοηθήσουν
στην αναζωογόνηση και αναβάθ-
μιση του, αξιοποιώντας το φυσικό
του κάλλος αλλά και την ιστορία
του.Επειδή μέχρι σήμερα δεν χρησι-
μοποιήθηκαν τα αναπτυξιακά προ-
γράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης
για την ανάπτυξη των Περιφερειών

πχ LEADER, ΠΕΠ, ΕΣΠΑ, για το χωριό
μας προτείνεται η συγκρότηση μιας
Ομάδας Εργασίας για τη καταγραφή
των προγραμμάτων που ισχύουν για
τις ορεινές περιοχές, ώστε να αξι-
οποιηθούν αυτά για να δημιουργη-
θούν οι συνθήκες για την ανάπτυξη
της περιοχής μας.

Οι Καροπλεσίτες θα πρέπει να
αγαπήσουν το χωριό, να το επι-

σκέπτονται τακτικά και να ενδια-
φέροντα για τα ζητήματα του. Να
σταθούν πάνω από μικρότητες,
συμφέροντα, προσωπικές και εγω-
ιστικές αντιθέσεις και προπάντων
πολιτικές διενέξεις .

**Ευτυχισμένο το 2026 που μόλις
ξεκίνησε με αντοχές, αισιοδοξία
και πολλή ελπίδα.**

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΙΩΑΝΝΗ ΧΟΝΤΟΥ

Με το σημείωμα αυτό, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες
μου προς την Βάσω Κουμπαρέλου, η οποία με περίσσια ευαισθησία
φρόντισε την κάλυψη μεγάλου μέρους των εξόδων της ταφής του
Κωνσταντίνου Τόλη του Ηλία, μέσω του Πολιτιστικού Συλλόγου
Καροπλεσίου, αποδεικνύοντας την έμπρακτη αλληλεγγύη των
συγχωριανών μας. Επίσης, ευχαριστώ θερμά την Ουρανία Σούφλα,
η οποία κινητοποιήθηκε άμεσα και μεσολάβησε για την ενημέρωση
της Βάσως Κουμπαρέλου, συμβάλλοντας καθοριστικά στην οργάνωση
αυτής της βοήθειας.

Τέτοιες πράξεις ανθρωπιάς αποτελούν παρηγοριά και τιμούν τη
μνήμη του εκλιπόντος.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση, **Ιωάννης Χόντος**

ΚΑΡΟΠΛΕΣΙΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ Β΄ ΕΞΑΜΗΝΟ 2025

5 Αυγούστου

Συνάντηση με τον **περιφερειάρχη**
σχετικά με τη γέφυρα στα Ρογκάκια.
Συζητήθηκε και το **Δασικό χωριό** και
ξεκίνησε από εκεί επικοινωνία με την
αντιπεριφερειάρχη τουρισμού.

6 Αυγούστου

**Εκκίνηση των καλοκαιρινών
εκδηλώσεων** μας με την ανοικτή
συνέλευση στη μουριά στο
Καροπλέσι και τη συμμετοχή
αρκετών συγχωριανών.

9 Αυγούστου

Πραγματοποιείται η **Παραδοσιακή**
μας βραδιά με τους **Κυρατζήδες**
στην κεντρική πλατεία
Καροπλεσίου, με μεγάλη επιτυχία.

Το δασικό χωριό μας απασχόλησε ως δημοτική αρχή από την πρώτη μας θητεία. Εξάλλου μην ξεχνάτε ότι τόσο την προηγούμενη θητεία όσο και στην παρούσα έχουμε ανθρώπους του Καροπλεσίου στη δημοτική μας ομάδα όπως και η κ. Ουρανία Σούφλα και πάντοτε θέτουν τα ζητήματα που απασχολούν την περιοχή. Όπως αναφέρετε και στην ερώτησή σας το δασικό χωριό είχε στην ουσία εγκαταλειφθεί πολύ πριν εμείς αναλάβουμε την ηγεσία του Δήμου. Η οικονομική κρίση που είχε προηγηθεί, η πανδημία που στη συνέχεια ενέσκηψε, δεν ευνοούσε δραστηριότητες οι οποίες σχετιζόταν με τον τουρισμό. Ωστόσο κάναμε μια σειρά ενεργειών που αφορούσαν σε επισκευή και συντήρηση των εγκαταλειμμένων εγκαταστάσεων και ταυτόχρονα αναζητούσαμε επιχειρηματίες που θα τους ενδιέφερε η εκμίσθωση και η λειτουργία του Δασικού Χωριού. Στο πλαίσιο αυτό το 2022 εκδηλώθηκε ένα πολύ σοβαρό ενδιαφέρον από το πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και συγκεκριμένα ώστε ο χώρος να αξιοποιηθεί για θερινά σχολεία και πανεπιστημιακές δράσεις. Ήταν για εμάς αλλά και για την ευρύτερη περιοχή μια χρυσή ευκαιρία την οποία προσπαθήσαμε να αξιοποιήσουμε. Σε συνεργασία με το πανεπιστήμιο και το Δασαρχείο κάναμε σειρά εργασιών βελτίωσης των οικημάτων και του χώρου, αγοράσαμε ξενοδοχειακό εξοπλισμό κ.α. Δυστυχώς ωστόσο, μετά από όλα αυτά, το Πανεπιστήμιο για δικούς του λόγους απέσυρε το ενδιαφέρον του. Εμείς συνεχίσαμε και συνεχίζουμε την προσπάθεια για την αξιοποίηση του χώρου. Συγχρόνως βελτιώνουμε με συνεχείς παρεμβάσεις το χώρο και αναζητούμε την καλύτερη δυνατή λύση. Σε κάθε περίπτωση σε σύντομο χρονικό διάστημα σε συνεργασία με την πρόεδρο της Κοινότητας την κ. Μαριάνθη Γιαννουσά η οποία είναι εξαιρετικά δραστήρια και δίνει συνεχή αγώνα για την περιοχή θα λύσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο ένα πρόβλημα που κληρονομήσαμε από προηγούμενες δημοτικές αρχές.

Δε θα ήταν καλύτερο το να κάτσει στο ίδιο τραπέζι ο δήμος με το δασαρχείο, να συμφωνήσουν

σε έναν κοινής αποδοχής διαγωνισμό, ώστε να ανέβει πιο άμεσα και να μην υπάρχουν αργότερα διαφορές και διενέξεις μεταξύ δασαρχείου και δήμου;

Σχετικά με το Δασαρχείο εκείνο για το οποίο μπορώ να σας διαβεβαιώσω είναι ότι η συνεργασία μας είναι διαρκής.

Το 2022 όταν σας επισκεφτήκαμε σαν Σύνδεσμος, σας ζητήσαμε να γίνει μια βελτίωση του

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΑΚΟΣ

“ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΔΑΣΙΚΟΥ ΧΩΡΙΟΥ”

δρόμου Κακαβάκια-Καβαλιώρα. Δρόμος ο οποίος είναι απόσταση 5χλμ., μειώνει την απόσταση του Καροπλεσίου από το φράγμα στο ελάχιστο, αλλά είναι σε κακή κατάσταση. Μάλιστα ο επιχειρηματίας που λειτουργεί τα «Μαντάνια» τα τελευταία δυο χρόνια μας είπε πως πελάτες του παραπονέθηκαν ότι τα GPS, τους έβγαλαν να έρθουν από εκεί ερχόμενοι από τη λίμνη για να επισκεφτούν την ταβέρνα. Εσείς τότε μας είπατε ότι είναι δασικός δρόμος, θα πρέπει να πάρουμε άδεια από το δασαρχείο για να γίνει οποιαδήποτε βελτίωση και αν παίρναμε αυτή την άδεια, ο δήμος θα ήταν ανοικτός να προχωρήσει σε βελτιώσεις. Εμείς πήραμε την άδεια από το δασαρχείο και σας την στείλαμε, αλλά δεν είχαμε καμία απάντηση και δεν είδαμε καμία κίνηση. Τι προτίθεστε να κάνετε και πότε;

Τον συγκεκριμένο δρόμο όπως σας είχα και τότε πει θα πρέπει να τον βελτιώσει το Δασαρχείο καθώς είναι δασικός. Είμαι βέβαιος ότι γνωρίζετε πως οι ανάγκες του Δήμου Καρδίτσας σε ότι αφορά τις παρεμβάσεις στην αγροτική οδόποιία ή στις παρεμβάσεις σε δρόμους που εξυπηρετούν ανάγκες των κατοίκων ορεινών περιοχών είναι πολύ μεγάλες. Προφανώς αφού υπάρχει η άδεια έχουμε τυπικά την δυνατότητα να παρέμβουμε και σε ένα δασικό δρόμο. Ωστόσο όπως θα προσέξατε οι απαιτήσεις

για να γίνει η παρέμβαση στον δρόμο είναι και κοστοβόρες και χρονοβόρες. Ως τώρα αυτό δεν κατέστη δυνατό γιατί προτάξαμε άλλες ανάγκες στην περιοχή σας τις οποίες μας ζήτησαν επίσης κάτοικοι του Καροπλεσίου για να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες τους. Σε κάθε περίπτωση πάντως η δέσμευση μου ισχύει και θεωρώ ότι με βάση και τις δυνατότητες μας θα γίνει παρέμβαση στον δρόμο εφόσον φυσικά πληρούνται οι σχετικές προϋποθέσεις που θέτει με το έγγραφο του το Δασαρχείο και όπως θα προσέξατε δεν είναι και λίγες.

Πως προχωράει το θέμα με τις πλατείες του Καροπλεσίου και των Γιαννουσείκων; Υπάρχει κάποιο χρονοδιάγραμμα;

Η πλατεία Καροπλεσίου βρίσκεται σε καλή κατάσταση αλλά χρειάζεται αστικό εξοπλισμό. Η πλατεία στα Γιαννουσείκα θα πρέπει να ανακατασκευαστεί. Τα δύο αυτά έργα μαζί και με άλλες πλατείες σε γειτονικές περιοχές σκοπεύουμε να τα εντάξουμε στο leader ώστε να εξασφαλίσουμε τη σχετική χρηματοδότηση. Η μελέτη ήδη εκπονείται και εκτιμώ ότι σύντομα θα έχουμε θετική εξέλιξη για την οποία θα ενημερωθείτε και εσείς

και όλοι οι κάτοικοι της περιοχής.

Στο χωριό μας επίσης υπάρχει το κτήριο της αστυνομίας που είναι ένα δημοτικό κτήριο. Δε θα είχε νόημα μιας και δεν λειτουργεί πλέον η αστυνομία, να μετατραπεί είτε σε έναν μικρό ξενώνα, είτε σε έναν χώρο αναψυχής για τη νεολαία;

Εξαιρετική θα χαρακτήριζα την ιδέα σας και πραγματικά χρειάζεται να την εξετάσουμε για να δούμε πως μπορεί να υλοποιηθεί. Θα την συζητήσω με την πρόεδρο και θα δούμε πως μπορεί να υλοποιηθεί. Ωστόσο στο σημείο αυτό θα πρέπει να θέσω και μια σημαντική παράμετρο. Συνήθως η εμπειρία μας λέει ότι αυτές οι δομές δεν πάσχουν στην απόφαση περί δημιουργίας, αλλά στον τρόπο συντήρησης και λειτουργίας. Συνήθως για να πετύχουν και να λειτουργήσουν χρειάζεται κάτι παραπάνω από το υπηρεσιακό ενδιαφέρον του Δήμου. Για να γίνω περισσότερο συγκεκριμένος θεωρώ ότι τέτοιες δομές λειτουργούν περισσότερο μέσω του εθελοντισμού και όχι μόνο μέσω υπηρεσιακών μηχανισμών. Μακάρι να προκύψουν οι συνθήκες και σε συνεννόηση με την τοπική κοινωνία να το πετύχουμε.

Κε δήμαρχε όλες οι κοινότητες προσβλέπουν στη λεγόμενη ΣΑΤΑ, (χρηματοδότηση του κράτος ανάλογη των κατοίκων τους). Εσείς όμως στην προηγούμενη και σε

αυτή τη θητεία σας, έχετε αποφασίσει να μην δίνετε ετησίως τη ΣΑΤΑ, αλλά στο τέλος της θητείας σας. Αυτό όμως δημιουργεί προβλήματα ρευστότητας στις κοινότητες, πόσο μάλλον τις ορεινές που αντιμετωπίζουν μεγαλύτερα προβλήματα από εκείνα του κάμπου. Γιατί γίνεται αυτό;

Θεωρείτε αρκετά τα ποσά της ΣΑΤΑ για τις ορεινές κοινότητες που εκτός των δύσκολων χειμερινών συνθηκών, έχουν να αντιμετωπίσουν και την εγκατάλειψη;

Δεν συμφωνώ με την τοποθέτησή σας. Η δημοτική αρχή σε συνεχή βάση σε συνεννόηση με την πρόεδρο κ. Γιαννουσά και στην δική σας Δημοτική Κοινότητα αλλά και γενικότερα σε όλο τον Δήμο κάνει παρεμβάσεις με μηχανήματα, με υπαλλήλους, μέσω εργαλαβιών κ.λπ. Αλίμονο αν η δημοτική αρχή στηριζόταν μόνο στη ΣΑΤΑ. Τα χρήματα εξάλλου που αντιστοιχούν με βάση τα πληθυσμιακά κριτήρια είναι ελάχιστα. Η πραγματικότητα είναι (όπως έχω πει και σε σχετικές ερωτήσεις της αντιπολίτευσης μέσα στο Δημοτικό

Συμβούλιο) ότι η δημοτική αρχή διαθέτει για τις Κοινότητες πολύ περισσότερα χρήματα από τα όσα αντιστοιχούν στη ΣΑΤΑ.

Δεν φοβάστε ότι μπορεί να παρεξηγηθεί αυτή η κίνηση σας σαν προεκλογική – δηλαδή να θεωρήσουν οι ψηφοφόροι ότι γίνεται επίτηδες για να γίνουν έργα την περίοδο πριν τις εκλογές ώστε να είναι «φρέσκα» στο μυαλό του εκλογικού σώματος;

Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι με την ερώτησή σας υποβαθμίζετε τους συνδημότες μας, οι οποίοι έχουν και γνώμη και κρίση. Μπορούν λοιπόν εύκολα να ξεχωρίσουν ποιος νοιάζεται πραγματικά για τον Δήμο. Εμείς δεν πολιτευόμαστε κάνοντας μικροπολιτική, αλλά με πραγματικό ενδιαφέρον για τον τόπο μας. Για αυτό εξάλλου οι συνδημότες μας τίμησαν δύο φορές με την ψήφω τους. Και μάλιστα την δεύτερη φορά η εκλογή ήρθε από την πρώτη Κυριακή με ποσοστό που άγγιξε το 50% και απόλυτο αριθμό ψήφων μεγαλύτερο από την πρώτη εκλογική αναμέτρηση του 2019.

Η προηγούμενη ερώτησή μας οδηγεί στην επόμενη, σχετική με χρηματοδοτήσεις και αναπτυξιακά προγράμματα. Προσφάτως τρεις ορεινοί δήμοι στα ίδια σχεδόν υπόμμετρα με αρκετά από τα

χωριά που ανήκουν στον δήμο Καρδίτσας (Καροπλέσι, Καστανιά, Νεράιδα κλπ), μπήκαν στο ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα Αγράφων και έλαβαν από το κράτος 30εκ ευρώ έκαστος (δ. Αγράφων, Λίμνης Πλαστήρα και Αργιθέας). Εσείς σαν δήμαρχος που στη δικαιοδοσία σας έχετε ορεινά χωριά, προτίθεστε να κάνετε αντίστοιχες κινήσεις για να εξασφαλίσετε κάποιο αντίστοιχο πρόγραμμα;

Όπως γνωρίζετε το συγκεκριμένο πρόγραμμα που ανακοίνωσε ο πρωθυπουργός σε επίσκεψή του στην ορεινή Αργιθέα αφορά σε μικρούς ορεινούς δήμους. Ο δήμος Καρδίτσας με πληθυσμιακά κριτήρια είναι ένας Δήμος μεσαίου μεγέθους με βάση τα ελληνικά αυτοδιοικητικά δεδομένα. Σε κάθε περίπτωση εμείς διεκδικούμε και έχουμε εξασφαλίσει πιστώσεις και προγράμματα πολλά περισσότερα από ένα πρόγραμμα που βγήκε για να στηρίξει μικρούς ορεινούς Δήμους. Από αυτά τα προγράμματα και τις πιστώσεις έχει επωφεληθεί και θα συνεχίσει να επωφελείται και η κοινότητα Καροπλεσίου.

Τέλος, ο κος Κωτσός είχε αναφέρει στον περσινό χορό του πολιτιστικού συλλόγου Καρδίτσας Καροπλεσίου μια υποεπιτροπή που θα διεκδικήσει χρηματοδοτήσεις για τα ορεινά χωριά. Έχετε κάποια ενημέρωση σχετικά;

Με τον κ. Κωτσό όπως και με όλους τους βουλευτές και θεσμικούς παράγοντες της Καρδίτσας είμαστε σε συνεχή συνεργασία και επαφή. Οι διεκδικήσεις μας λοιπόν είναι κοινές και αφορούν το σύνολο του Δήμου και γιατί όχι του Νομού. Ωστόσο για τη συγκεκριμένη επιτροπή που μου αναφέρετε θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι το ορθό θα ήταν να ρωτήσετε απευθείας τον βουλευτή.

Σας ευχαριστούμε πολύ για τον χρόνο σας και σας ευχόμαστε μια δημιουργική χρονιά με υγεία.

Και εγώ σας ευχαριστώ για το χώρο που μου διαθέσατε στο φιλόξενο έντυπο σας. Θα μου επιτρέψετε μια που είμαστε ακόμη στην αρχή του χρόνου, να ευχηθώ στους συνδημότες μου Καροπλεσίτες καλή και δημιουργική χρονιά, με υγεία και ευτυχία για τους ίδιους και τις οικογένειές τους.

ΚΑΡΟΠΛΕΣΙΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ Β' ΕΞΑΜΗΝΟ 2025

22 Αυγούστου

Ολοκλήρωση του στέγαστρου στους Αγ. Αποστόλους. Το έργο έγινε με όσα χρήματα περίσσεψαν από εκείνα που μαζεύτηκαν για το οστεοφυλάκειο και με προσωπική εργασία συγχωριανών και μελών του Συνδέσμου μας.

27 Αυγούστου

Ερώτηση στην **14η συνεδρίαση** του δημοτικού συμβουλίου σχετικά με το Δασικό χωριό, από τον **Κων/νο Ξυλομένο**. Εκφράστηκε η βούληση του δήμου για να λειτουργήσει το Δασικό χωριό όσο το δυνατόν συντομότερα.

30 Νοεμβρίου

Συνάντηση στα γραφεία μας σχετικά με το 2ο φύλλο της ΚΑΡΟΠΛΕΣΙΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ.

του **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Γ. ΣΠΥΡΑΚΟΥ**
Πρώην Γενικού διευθυντή Υπουργείου
Αγροτικής Ανάπτυξης

ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΟΠΛΕΣΙΟΥ

Αγαπητοί συγχωριανοί

Το Καροπλέσι μας, η πρωτεύουσα των Δολόπων, το «Αρχοντό-πουλο των Αγράφων», έχει περάσει από πολλές φάσεις της ιστορίας και της ζωής του. Άλλες το τίμησαν ιδιαίτερα, όπως η συμμετοχή και η προσφορά των κατοίκων του στους διάφορους αγώνες για ελευθερία, δημοκρατία και κοινωνική δικαιοσύνη και άλλες του δημιούργησαν πλήγματα σοβαρά και επώδυνα, όπως η καθίζηση της δεκαετίας του '30, ο εμφύλιος και ο ξεριζωμός.

Η μορφολογία του εδάφους και η βιοποριστική ενασχόληση των κατοίκων του, κατά κύριο λόγο με την κτηνοτροφία και επικουρικά με τη γεωργία, τους ανάγκασε να ζουν διάσπαρτα σε τόσο μεγάλη έκταση και μόνο ένα μικρό μέρος να ζει στο κέντρο του χωριού.

Η προσπάθεια να συγκεντρωθεί όλο το χωριό στα ΚΟΝΤΕΪΚΑ που δόθηκαν οικόπεδα σε όλες τις οικογένειες μετά την καθίζηση δεν ευδοκίμησε για δυο κυρίως λόγους:

1. Ο πρώτος και κυριότερος ήταν ότι το ΝΕΟ ΧΩΡΙΟ, όπως ονομάστηκε αμέσως η περιοχή περιβάλλονταν από τσιφλίκια, γεγονός απαγορευτικό για την επιβίωση κτηνοτρόφων όπως ήταν οι Καροπλεσίτες.

2. Ο δεύτερος εξίσου σοβαρός, ήταν ότι μετά την καθίζηση το χωριό κρίθηκε υπό μετακίνηση. Δόθηκε μεγάλο βάρος από τους κατοίκους στην άποψη της μετακίνησης προς τον κάμπο, με την ελπίδα εξασφάλισης καλλιεργήσιμης και καρποφόρας γης για την απασχόληση και βελτίωση του βιοτικού επιπέδου.

Η άποψη αυτή έγινε κυρίαρχη και ταλαιπώρησε το Καροπλέσι

για δεκαετίες με δυο δυσμενή για το χωριό αποτελέσματα.

Το πρώτο ότι δεν ευδοκίμησε ποτέ και το δεύτερο και το χειρότερο ήταν ότι αφού το Καροπλέσι ήταν υπό μετακίνηση, να αποκλείεται από όλα τα προγράμματα βοήθειας και ανασυγκρότησης μετά τον Β' Παγκόσμιο και τον Εμφύλιο πόλεμο.

Το τελικό αποτέλεσμα γνωστό σε όλους μας. Η φτώχεια της περιοχής, οι δύσκολες συνθήκες ζωής και η αστυφιλία της δεκαετίας του '60, άρχισαν να αιμορραγούν ασταμάτητα το Καροπλέσι, και φτάσαμε στο σημείο που βρίσκεται σήμερα.

Και μην κρυβόμαστε, η κατάσταση δεν είναι καθόλου ευχάριστη. Το μεγάλο Καροπλέσι έχει ερημώσει και δεν υπάρχουν σημάδια ανάκαμψης.

Δεν απέχει πολύ ο χρόνος που δεν θα υπάρχουν ΚΑΡΟΠΛΕΣΙΤΕΣ, άνθρωποι δηλαδή που γεννήθηκαν στο Καροπλέσι, αλλά όπου γης ΚΑΡΟΠΛΕΣΙΤΙΚΟΙ, άνθρωποι που έχουν την καταγωγή τους από το Καροπλέσι, όπως είναι ήδη τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας και το Καροπλέσι θα είναι για τους περισσότερους τόπος κάποιας επίσκεψης να γνωρίσουν τον τόπο καταγωγής τους και να δείξουν στους συγγενείς και τους φίλους τους.

Αυτό και μόνο σε εμάς που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε στο Καροπλέσι. Σε εμάς που αγαπήσαμε και λατρέψαμε το Καροπλέσι. Σε όλους εμάς που λείπει νοσταλγικά το Καροπλέσι φέρνει ανατριχίλα και προκαλεί τρόμο.

Αυτή την εξέλιξη έχουμε σήμερα μπροστά μας και πρέπει να την αντιμετωπίσουμε.

Ο Σύνδεσμος των Απανταχού Καροπλεσιτών, από τη σύστασή του δεν έπαψε ποτέ να πρωτοστατεί σε κάθε θέμα που αφορά το Καροπλέσι.

Έτσι και τώρα μαζί με την Κοινότητα, τον Δήμο και κάθε άλλο φορέα οφείλει να πρωτοστατήσει για την επιβίωση του Καροπλεσίου και είμαι βέβαιος ότι θα το κάνει.

Προσωπικά θα τολμήσω να προτείνω κάποιες ενέργειες, που αν υλοποιηθούν εκτιμώ ότι θα είναι μια αρχή στην προσπάθειά μας.

Σίγουρα το μεγάλο Καροπλέσι με τα Κουκείκια, τα δυναμικά και θορυβώδη Γιαννουσέικα, την Αγία Αγάθη, τα Κοντέικα, την ποταμιά του Μέγδοβα και του Άσπρου από τον Καμαρέτσο ως την Καβαλλιώρα, που έσφυζε από ζωή και δημιουργία

και το κέντρο του ιστορικού χωριού όπως το ξέραμε, δεν υπάρχει περίπτωση να το ξαναδούμε.

Μπορεί όμως να υπάρξει και να ζήσει ένα σύγχρονο, όμορφο και δροσερό ορεινό χωριό, όπως και τα τόσα άλλα σε όλη την ορεινή Ελλάδα, γεμάτο ζωή και δημιουργικότητα.

Προς αυτή την κατεύθυνση, έχω την πεποίθηση ότι θα γινόταν μια καλή αρχή με 3-4 βασικά έργα της περιοχής, όπως :

I. Η επαναλειτουργία του Δασικού Χωριού Δρυάδες, το οποίο στόχο και φιλοδοξία είχε όταν ιδρύθηκε να προβάλει την περιοχή σαν κάτι το ιδιαίτερο που αξίζει να το επισκέπτονται άνθρωποι από όλο τον κόσμο, που αγαπούν το βουνό, το δάσος, την άγρια φύση και να απολαμβάνουν τη δροσιά και το κάλλος της περιοχής, να το διαφημίζουν προς κάθε κατεύθυνση και οι Καροπλεσίτες να διασφαλίζουν ένα οικονομικό όφελος που θα μπορούσε να αυξάνεται μέρα με τη μέρα.

Ο στόχος αυτός δεν επιτεύχθηκε σε πρώτη φάση, ίσως γιατί δεν είχε γίνει η κατάλληλη ενημέρωση στους Καροπλεσίτες να το αγκαλιάσουν και να το διαχειριστούν όπως έπρεπε.

Αξίζει όμως μια δεύτερη ευκαιρία. Γι' αυτό πρέπει να γίνει κάθε δυνατή προσπάθεια από όλους προς κάθε κατεύθυνση να ξαναλειτουργήσει το ΔΑΣΙΚΟ ΧΩΡΙΟ γιατί πέρα από τις θέσεις εργασίας και τα άμεσα οικονομικά οφέλη που θα τύχουν οι Καροπλεσίτες, πολλαπλά θα είναι και τα οφέλη προβολής, επισκεψιμότητας και διαφήμισης της περιοχής.

II. ΤΟ ΝΕΟ ΧΩΡΙΟ. Είναι η έκταση που ενώνει όλους τους Καροπλεσίτες. Αποτελείται από 267 οικόπεδα, δρόμους, πλατείες και όλους τους κοινόχρηστους χώρους ενός οικισμού επιπέδου κοινότητας.

Τα οικόπεδα ανήκουν σε ισάριθμες παλιές οικογένειες Καροπλεσιτών και οι άλλοι χώροι στην κοινότητα.

Είναι μια έκταση με ένα κανονικό ρυμοτομικό σχέδιο, μέσα στο πράσινο με ένα σωρό άλλα πλεονεκτήματα. Είναι μια αξιόλογη περιουσία εγκαταλειμμένη.

Είναι τα οικόπεδα που παραχωρήθηκαν το 1938 για να μεταστεγασθεί όλο το Καροπλέσι μετά τις καθιζήσεις και δεν ευδοχώθηκε για

τους λόγους που προανέφερα.

Εδώ η δεύτερη ευκαιρία είναι πολύ πιο αναγκαία και σοβαρότερη της πρώτης.

Ένα έργο που πρέπει να μπει σε πρώτη προτεραιότητα για το Καροπλέσι, παράλληλα με το Δασικό Χωριό, είναι η αξιοποίηση των οικοπέδων του Νέου Χωριού.

Θα πρέπει να ξεκινήσει το συντομότερο δυνατό η εφαρμογή του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου του οικισμού.

Να γίνει η διάνοιξη των δρόμων, ο εγκιβωτισμός και η σκυροδέτησή τους. Να γίνει δίκτυο υδροδότησης όλων των οικοπέδων και των λοιπών κοινόχρηστων χώρων.

Η ολοκλήρωση του έργου αυτού θα αναμορφώσει ολόκληρη την περιοχή. Θα διαμορφωθεί και θα αναδειχθεί ένας πανέμορφος οικισμός με σοβαρά κίνητρα ανοικοδόμησης.

III. ΔΡΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΙΩΡΑ – ΦΡΑΓΜΑ. Εάν τα δυο προηγούμενα τριτώσουν και με την διάνοιξη του δρόμου Καβαλλιώρα – Κακαβάκια (5-6 χλμ) και γίνει τόσο σύντομη και εύκολη η διαδρομή Λίμνη Πλαστήρα – Νέο Χωριό αντιλαμβάνεται ο καθένας τι πλεονεκτήματα αποκτάει από αυτή τη γειτνίαση το Καροπλέσι.

IV. ΔΡΟΜΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΑ – ΚΑΡΟΠΛΕΣΙ. Είναι καιρός πλέον και αυτό το τμήμα του οδικού δικτύου, δεδομένης και της αύξησης της κυκλοφορίας λόγω και της επισκεψιμότητας του Δασικού Χωριού, να γίνει ένας ασφαλής δρόμος σύγχρονων προδιαγραφών όπως γίνονται σήμερα όλα τα οδικά δίκτυα της χώρας, οπότε η επικοινωνία με την Καρδίτσα θα γίνεται με ασφάλεια και σε πολύ μικρότερο χρόνο.

Εάν αυτά τα τέσσερα έργα (Δασικό Χωριό, Ρυμοτομικό Νέου Χωριού, Δρόμος Καβαλλιώρα – Φράγμα και δρόμος Καστανιά – Καροπλέσι) που πρέπει να γίνουν κεντρικός και μόνιμος στόχος, γίνουν πραγματικότητα, τότε σίγουρα θα μπορούσαμε να έχουμε βάσιμες ελπίδες ότι το Καροπλέσι ανανεώνεται και ξαναμεγαλώνει περήφανο και δημιουργικό όπως πάντα.

Με αυτές τις προϋποθέσεις το Νέο Χωριό θα οικοδομηθεί από νέους ανθρώπους με ιδέες και φιλοδοξίες και πολλοί από αυτούς θα μένουν και θα εργάζονται εκεί ή από εκεί με την βοήθεια της τεχνολογίας όλο τον χρόνο. Το Νέο Χωριό

θα εξελιχθεί σε ένα σύγχρονο, πολυσύχναστο και περιζήτητο ορεινό παραθεριστικό προορισμό, έχοντας για προσκέφαλο ένα πανέμορφο δασικό σύμπλεγμα που προσφέρεται μεγάλοπρεπα για κάθε απαίτηση και απόδραση άσκησης, αναψυχής και περιπέτειας κάτω από τους βαθείς ισκίους των δέντρων της αρεσκείας των επισκεπτών και μέσα από μονοπάτια που μπορούν να χαρτογραφηθούν. Θα απέχει λιγότερο από δέκα λεπτά από την Λίμνη και ένα ημίωρο από τον καυτό και διψασμένο κάμπο.

Και βέβαια θα επανακτηθεί το όνομά του και θα επαναφέρει το όνομα που πήρε η περιοχή το 1938 με την διανομή των οικοπέδων... ΚΑΡΟΠΛΕΣΙ (Νέο Χωριό).

Και έτσι θα γίνει πραγματικότητα η επιδίωξη του 1938 που δεν έγινε για τους λόγους που προανέφερα.

Αυτός ο οικισμός ανάλογα και με τον πληθυσμό του θα μπορεί να έχει: ιατρείο, νηπιαγωγείο και δημοτικό σχολείο, ενοριακό ναό και μόνο η έδρα της κοινότητας για λόγους σεβασμού στην παράδοση και την ιστορία θα παραμείνει και θα λειτουργεί στο ιστορικό χωριό όπως και σήμερα.

Εάν επικεντρώσουμε τις δυνάμεις και τις ενέργειές μας κάθε Καροπλεσίτισσα και κάθε Καροπλεσίτης ενωμένοι σαν ένας άνθρωπος μέσα από τον ΣΥΝΔΕΣΜΟ, την ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ, το ΔΗΜΟ, την ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ και κάθε άλλο φορέα του Ελληνικού Δημοσίου και της Ε.Ε., τότε είναι επιδοφόρο ότι το Καροπλέσι μας θα υπάρξει και θα προσδεύει.

Διαφορετικά, καλή αντάμωση στα πανηγύρια για καμιά γενιά ακόμη, δύο-τρεις δεκαετίες και ύστερα αργά και σταθερά Αντίο Καροπλέσι.

Επειδή λόγω ηλικίας και υγείας εκτιμώ ότι η συμμετοχή μου στις όποιες ενέργειες με τον Σύνδεσμο για το Καροπλέσι μας θα είναι περιορισμένη, θέλω να σας ευχαριστήσω ολόψυχα για την ανοχή σας να παρακολουθήσετε τις σκέψεις μου και να ευχηθώ ολόψυχα.

Να μην αργήσει το ξημέρωμα που Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ... Για να ζουν όλοι οι άνθρωποι ειρηνικά και αγαπημένα και το Καροπλέσι μας όπως τον αξίζει.

του **ΒΑΪΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ**
Τοπογράφος Μηχανικός, πρώην
Διευθυντής Τεχνικών Υπηρεσιών Δήμου
Καρδίτσας (2000-24)

ΔΡΟΜΟΣ ΝΕΡΑΪΔΑ - ΓΙΑΝΝΟΥΣΕΪΚΑ ΚΑΡΟΠΛΕΣΙΟΥ

Έργο ημιτελές και ταυτόχρονα προτεραιότητας είναι ο συγκεκριμένος δρόμος που ενώνει τη λίμνη Πλαστήρα με το Καρπενήσι!!!

Όλοι οι αιρετοί αλλά και οι φορείς γενικότερα της περιοχής είμαστε ενωμένοι για το συγκεκριμένο στόχο! Η περιφέρεια Θεσσαλίας και οι τεχνικές υπηρεσίες γνωρίζουν τη σημασία του οδικού άξονα τόσο για την περιοχή όσο και για την ανάπτυξη του Νομού!

Είμαστε αισιόδοξοι και θα δώσουμε τον αγώνα μας για την αντικειμενική ανάπτυξη του Νομού.

του **ΑΝΤΩΝΗ ΠΑΠΑΔΑΚΟΥ**
μέλους του Δ.Σ ΚοινΣεΠ Οξυγόνο Αγράφων,
πρώην Δ.Σ ΕΟΣΚ εθελοντισμού και
Πρόεδρος Δ.Κ Αμαράντου Καρδίτσας

ΟΡΕΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ, ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΡΙΟ

Περιδιαβαίνοντας την Πίνδο και την νότια απόληξή της τα Άγραφα μένει νωπή η κουβέντα των τοπικών ανθρώπων: «Μόλις έγινε ο δρόμος το χωριό άδειασε».

Πέρασαν χρόνια για να το αποδεχτώ ώσπου η ιδίου τύπου αναφορά με έκανε να υποστώ μια μικρή ήττα. Αυτό έγινε όταν από την μεταπολίτευση και μετά θυμήθηκα ότι οι συμμαθητές μου και η δική μου οικογένεια μετανάστευσαν στην έκτη δημοτικού κατά 90%. Μετρώντας χαμένες δεκαετίες με υποσχέσεις και αόριστες κουβέντες από τα κόμματα και την πολιτεία, η πληθυσμιακή συρρίκνωση έκανε το θαύμα της. Τα πανηγύρια του Αυγούστου

και τα τσιπουροτράπεζα άκουσαν πολλά θα, αλλά ξαναοργανώθηκαν τον επόμενο Αύγουστο χωρίς εξελίξεις - για όσους δεν πήραν σβάρνα τα νησιά, γιατί το χωριό ήταν ένας σίγουρος προορισμός. Οι βρύσες αναστηλώθηκαν, το πλακόστρωτο στο εκκλησάκι στρώθηκε ως τάμα και η μάχη με την αυτοδιοίκηση να καθαριστεί ο δρόμος αποτελεί μια απειλή για τις επόμενες εκλογές. Όμως οι άνθρωποι λιγότεψαν, και όταν η πρόκληση μετατροπής σε βιομηχανικό τοπίο από την αλόγιστη εγκατάσταση ανεμογεννητριών το 2018 φούντωσε στα Άγραφα, τότε φάνηκε η γύμνια των πολιτικών που άδειασε την ορεινή Ελλάδα. Οι επενδυτές έφτασαν ως η μόνη ελπίδα. «Εγώ θα σας φτιάξω τον δρόμο για την Καρδίτσα» ακούστηκε ο επενδυτής. Ένα δρόμο να φτάνουμε σύντομα και με ασφάλεια στην υγεία και το εμπόριο σκέφτηκαν οι κάτοικοι και χωρίς παρατέρα όρους για την αρπαγή του φυσικού πλούτου. Είναι ξεκάθαρο ότι Άγραφα έγινε όλη η ορεινή (μετέπειτα) Ελλάδα, μιας και η ορεινότητα στην χώρα μας αντιστοιχεί στο 78% της επικράτειας, βάσει κριτηρίων Nordregio και 3η χώρα ορεινότερη μετά την Ελβετία Νορβηγία στην Ε.Ε.

Κάποιων ο εσωτερικός τους κόσμος δεν αποδέχτηκε την ήττα

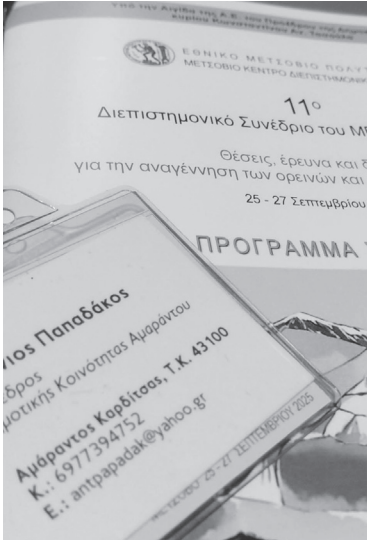
«κι ήθελε ακόμη πολύ φως να ξεμερώσει» οι στίχοι του Μανώλη Αναγνωστάκη, επίκαιροι όσο ποτέ στην συγκεκριμένη περίπτωση.

Γυρίζοντας στο χρόνο θυμίζω την μεγάλη συζήτηση περί μετακίνησης στην επαρχία από τα μεγάλα αστικά κέντρα λόγω της μνημονιακής κρίσης υπολογίζοντας 1.5 εκ άνθρωποι. Οι εκτιμήσεις τελικά απέτυχαν και χωρίς να είμαι ειδικός, σήμερα κυρίως η Αθήνα η Θεσσαλονίκη και άλλες μεγαλουπόλεις, διώχνουν τους κατοίκους τους για πολλούς γνωστούς λόγους. Το φωτεινό παράδειγμα της αποκέντρωσης της κοινότητας Φουρνά στην Ευρυτανία από δυο ταπεινούς ανθρώπους τον Ιερέα πάτερ Κωνσταντίνο και την Δασκάλα Παναγιώτα που άνοιξαν επίσης συνεργασία με την κοινότητα Ζίτσα Ιωαννίνων στέλνοντας οικογένειες, η ομάδα τα Ψηλά Βουνά που έχω τη τιμή να ανήκω στους προσβευτές του, η στήλη Γειτονιές στην Iflo, και πολλές άλλες κοινότητες που οργανώνονται δείχνουν αυτοοργάνωση από την βάση της κοινωνίας των πολιτών ως ανάγκη διεξόδου. Επίσης η νέα αντίληψη επιχειρήσεων στα πλαίσια της εταιρικής ευθύνης βλέπουμε να δημιουργεί μια προσέγγιση στήριξης των τοπικών κοινωνιών. Και ενώ συμβαίνουν τα παραπάνω

λειτούργησαν και τα ώτα της πολιτείας ανακοινώνοντας το φθινόπωρο την Ειδική γραμματεία για τις ορεινές περιοχές. Ήταν κάτι που απουσίαζε από το κράτος είναι και αποτέλεσμα πιέσεων και συμπερασμάτων του πολύτιμου ΜΕΚΔΕ που εδρεύει στο Μέτσοβο, ένας βραχίονας του ΕΜΠ που λειτουργεί εκπαιδεύοντας επιστήμονες σε εξειδικευμένες πολιτικές. Όσοι βρεθήκαμε στο 3ημερο 11^ο συνέδριο του, διαπιστώσαμε σωρεία συμπερασμάτων ανθεκτικότητας από τις εργασίες των μεταπτυχιακών φοιτητών και επιστημόνων από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Αισιοδοξούμε εν τέλει ότι θα έχουμε κάπου να απευθυνόμαστε. Την τιμητική του είχε ο Δήμος Αγράφων που αναλύθηκε επιμελώς η περίπτωση του.

Και επειδή από την φύση μου είμαι αισιόδοξος, κλείνω με κάτι φρέσκο που έρχεται από την **έναρξη σύμβασης μελέτης του μονοπατιού των Προσκυνητών**, ενώνοντας 3 ιστορικές μονές των Δήμων Πλαστήρα Αργιθέας και Αγράφων με δυο λίμνες στο πέραςμά του, μήκους 110 χλμ περίπου και με προοπτική Ευρωπαϊκής πιστοποίησης προκαλώντας παγκόσμιο ενδιαφέρον επίσκεψιμότητας και ανοίγοντας θέσεις εργασίας, νέες επιχειρήσεις

με κατάληξη την ενεργοποίηση των κοινοτήτων σχεδόν όλο το χρόνο με σύμμαχο και την κλιματική αλλαγή. Να αναφερθεί η δυναμική των τοπικών προϊόντων επίσης που θα έχουν την τιμητική τους όπως το μέλι, τα βότανα, τα κτηνοτροφικά προϊόντα - πέραν των υπηρεσιών. Παρόμοιες οι εξελίξεις στις υποδομές περιπατητικού τουρισμού στα ορεινά χωριά του Δήμου μας. Όλα τα παραπάνω είναι ανθρώπων έργα και ο άνθρωπος βρίσκει τον δρόμο της αρεσκείας του.

Πρόεδρε, πες μας κάποια ιστορικά στοιχεία για τον Κατσαντώνη.

Ο Αθλητικός Όμιλος Καροπλεσίου «Ο Κατσαντώνης» ξεκίνησε σαν ιδέα μεταξύ των συγχωριανών μας το 1982, με μπροστάρηδες τότε τον Κωνσταντίνο Σούφλα του Δημητρίου, όπου θα αναλάμβανε πρόεδρος αν δεν είχαμε την απώλειά του, και τον Κουμπιάρη Ιωάννη του Γεωργίου, που εν τέλει έγινε αυτός ο πρώτος πρόεδρος της ομάδας μας. Η πρώτη συμμετοχή στο πρωτάθλημα πραγματοποιείται το 1983. Ακολουθούν πρόεδροι στη συνέχεια:

Κόλοβος Κωνσταντίνος του Ευαγγέλου, **Πιπίνη Δημήτρα Χαβδούλα**, η οποία ήταν η πρώτη γυναίκα πρόεδρος στην Ελλάδα, με μεγάλες επιτυχίες όπως τη συμμετοχή της ομάδας στην Α' Ερασιτεχνική και τις μεταγραφές των **Χαβδούλα Θεωρή** και **Παπαδοπούλου Σωτηρίου** στον Πανηλειακό. Να τονίσω σε αυτό το σημείο τη σημαντική βοήθειά της φέτος μέσω του γιου της, Θεωρή, στη δωρεά υλικού στην ομάδα μας.

Τραχανής Κωνσταντίνος του Ηλία, ο οποίος είναι στο πλευρό της ομάδας για 40 και πλέον χρόνια,

ενώ ήταν πρόεδρος μέχρι πρότινος στην επιστροφή της ομάδας στα ερασιτεχνικά πρωταθλήματα. Τώρα είναι πιστός φίλαθλος της ομάδας, ακολουθώντας τη σχεδόν σε όλους τους αγώνες.

Γιαννούσας Κωνσταντίνος του Πέτρου, **Αρβανίτης Λουκάς** του Ηλία, ο οποίος βοηθάει με την πρώτη ευκαιρία, όποτε του το ζητήσουμε.

Τέλος, θέλω να κάνω ιδιαίτερη αναφορά στον θρύλο της ομάδας μας, τον **Κλεομένη Γιαννέλο**, τον οποίο πολλά παιδιά της ομάδας μας παλαιότερα τον είχαν σαν πατέρα τους.

Που βρίσκεται η έδρα της ομάδας και ποιες ομάδες αντιμετωπίζετε στο πρωτάθλημα; Ποια είναι η «ακτίνα» του ομίλου που παίζετε;

Φέτος η αγωνιστική μας έδρα βρίσκεται στο γήπεδο του χωριού

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ, ΗΛΙΑΣ ΣΟΥΦΛΑΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΝΑ ΑΓΚΑΛΙΑΣΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΝΑΒΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗ

«Γεωργικό». Ζητήσαμε από τον Δήμο και από την τοπική κοινότητα να μας δοθεί η άδεια χρήσης του γηπέδου, καθώς ο Δήμος επίσης βοήθησε με υλικά επισκευής και αναβάθμισης, αφού το γήπεδο δεν ήταν στην πρόποσα κατάσταση.

Εμείς, με προσωπική εργασία παικτών και μελών της διοίκησης, σεβόμενοι την παραχώρηση του γηπέδου, καταφέραμε να βρίσκεται σε μια αξιοπρεπή κατάσταση, καθώς είναι ελεύθερο να χρησιμοποιείται και από παιδιά του χωριού.

Οι αντίπαλες ομάδες είναι από διάφορα χωριά και περιοχές του νομού, γιατί οι όμιλοι δημιουργούνται βάσει της επιλογής ημέρας διεξαγωγής του αγώνα και όχι βάσει κοντινής χιλιομετρικής απόστασης. Π.χ. στον όμιλο βρίσκεται και η ομάδα του «Αγίου Δημητρίου», που επέλεξε και αυτή να αγωνίζεται το Σάββατο, ενός χωριού 50 λεπτά μακριά από την πόλη.

Από ποιους αποτελείται το ρόστερ της ομάδας - προπονητής, παίκτες; Εκτός των παικτών βοηθούν την ομάδα και κάποιοι σαν φροντιστές;

Το ρόστερ της ομάδας, όσο περίεργο κι αν ακούγεται, απαρτίζεται κατά 80% περίπου από παιδιά του χωριού. Σπάνιο για το μέγεθος του χωριού μας, συγκριτικά με ομάδες του κάμπου. Άρα, το χωριό μας είναι ποδοσφαιρομάνια.

Προπονητής φέτος είναι ο Παναγιώτης Καρτετέλιος, το γένος Γιαννούσα, ο οποίος είναι και αυτός

χωριανός.

Βεβαίως, η ομάδα δεν είναι μόνο οι παίκτες. Βοηθούν σε εξω αγωνιστικό επίπεδο πολλά παιδιά σε εργασίες όπως το πλύσιμο των γηπέδου πριν τον αγώνα, το κόψιμο του χορταριού, ο καθαρισμός των αποδυτηρίων και άλλες δουλειές.

Να αναφέρω εδώ και παράλληλα να ευχαριστήσω θερμά για την πολύτιμη βοήθεια σε αυτές τις δουλειές τους **Κουτσουμπάνη Γεώργιο**, **Σούφλα Ευάγγελο**, **Σούφλα Ιωάννη** και **Χαβδούλα Απόστολο**.

Ποιοι είναι οι στόχοι της τωρινής διοίκησης;

Οι στόχοι που έθεσε η διοίκηση ήταν ξεκάθαροι από την αρχή: η καλή οργάνωση μέσα στο γήπεδο καθώς και εξωαγωνιστικά, η βελτίωση των υποδομών που μας παραχωρήθηκαν, η ψυχαγωγία όλων των αθλητών, η αξιοπρεπής πορεία στο πρωτάθλημα και τέλος, ο κρυφός πόθος όλων: η άνοδος σε μεγαλύτερη κατηγορία. Επίσης, εκτός από το ποδοσφαιρικό κομμάτι, κοιτάμε όσο μπορούμε και το κοινωνικό, όπως έναν έρανο αγάπης που κάναμε φέτος τα Χριστούγεννα με τη συγκέντρωση τροφίμων και ειδών πρώτης ανάγκης για το ίδρυμα «Ζέφυρος».

Ποιες είναι οι δυσκολίες της διατήρησης μιας ερασιτεχνικής ομάδας;

Αν έχεις μια τέτοια ομάδα όπως είμαστε εμείς, που τρέχουμε για να

μην λείπει τίποτα, τότε οι δυσκολίες ελαχιστοποιούνται. Το μόνο μας μέλημα είναι να είμαστε στα οικονομικά της ομάδας τυπικοί, διότι τα έξοδα λειτουργίας της είναι ένα σεβαστό ποσό κάθε χρόνο.

Έχετε οπαδούς που ακολουθούν την ομάδα; Οι συγχωριανοί υποστηρίζουν το εγχείρημά σας;

Η στήριξη των συγχωριανών είναι καθοριστικός παράγοντας για την επιβίωση της ομάδας. Μας βοηθούν οικονομικά, καθώς και με τη δημιουργία κερκίδας.

Αν και η ώρα των αγώνων δεν είναι η πλέον κατάλληλη, για παράδειγμα για έναν εργαζόμενο (Σάββατο 15:00), υπάρχουν οπαδοί που δεν χάνουν παιχνίδι.

Κάτι που θα ήθελες εσύ να πεις απευθυνόμενος στο κοινό της εφημερίδας;

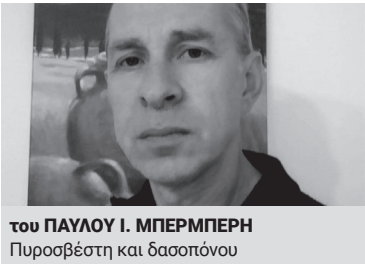
Ο κόσμος πρέπει να αγκαλιάσει τέτοιες προσπάθειες, διότι η ύπαρξη του «Α.Ο. Κατσαντώνης» δεν είναι μόνο το αθλητικό κομμάτι, αλλά μια υγιής απασχόληση της νεολαίας και η διατήρηση της τοπικής ταυτότητας του χωριού μας.

Η ομάδα είναι πηγή υπερηφάνειας για την κοινότητα, αν σκεφτεί κανείς ότι είμαστε το μοναδικό ορεινό χωριό με παρουσία στα πρωταθλήματα του νομού.

Σας ευχαριστούμε για τη φιλοξενία και σας περιμένουμε στο γήπεδο.

Από τον Χριστουγεννιάτικο έρανο Αγάπης του Κατσαντώνη

του ΠΑΥΛΟΥ Ι. ΜΠΕΡΜΠΕΡΗ
Πυροσβέστη και δασοπόνου

ΓΙΑ ΝΑ ΓΥΡΙΣΕΙ Ο ΗΛΙΟΣ ΘΕΛΕΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΠΟΛΛΗ

Οι μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις των αγροτών τον τελευταίο καιρό, αποτελούν φάρο φωτεινό που δείχνει με emphaticό τρόπο την οδό των αγώνων που θα πρέπει να ακολουθήσουν οι εργαζόμενοι στην χώρα μας.

Απέχουν όμως πολύ από την ανάπτυξη μιας μεγάλης δυναμικής που θα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των καιρών που τους χαρακτηρίζει η έντονη αντεργατική πολιτική τόσο στην χώρα μας όσο και στον υπόλοιπο κόσμο, οδηγώντας στην εξαθλίωση και την φτωχοποίηση μεγάλης μερίδας των εργαζομένων.

Είναι αναγκαία η ενεργοποίηση, η συμμετοχή στους αγώνες, της ευρείας πλειοψηφίας των εργαζομένων. Δυστυχώς όμως η κατάσταση είναι αρκετά διαφορετική από την προσδοκώμενη.

Αβουλές μάζες, σε παθητική αναμονή, παραδιδόμενες ήσυχα στην εκμετάλλευση (στην πλειοψηφία τους) οι σημερινοί εργαζόμενοι. Αν γυρίσει κανείς πίσω το μυαλό του σε προηγούμενες δεκαετίες, θα μελαγχολήσει από την δυναμική και το σφρίγος των εργατικών κινητοποιήσεων, εν αντιθέσει με το

σήμερα όπου για παράδειγμα στις απεργιακές κινητοποιήσεις στην πόλη μας (Καρδίτσα) παρουσιάζεται η θλιβερή εικόνα οι συγκεντρωμένοι στην πλατεία να είναι λιγότεροι από αυτούς που πίνουν καφέ στις απέναντι καφετέριες.

Ο οικονομικός αγώνας, ο αγώνας δηλαδή για την βελτίωση της θέσης του αδύνατου έναντι του δυνατού έχει μια διαχρονική πορεία. Ξεκινάει από την απαρχή δόμησης ανθρώπινων κοινωνιών (δούλοι κ' δουλοκτήτες – δουλοπάροικοι κ' φεουδάρχες – μισθωτοί εργάτες και καπιταλιστές). Έχει ένα είδος αυτοτέλειας. Είναι η ενστικτώδης αντίδραση των ανθρώπων απέναντι στην οικονομική αδικία. Υπήρξε ακόμα και όταν οι πολιτικές και ιδεολογικές κατευθύνσεις της κοινωνικής εξέλιξης ήταν άγνωστες στους ανθρώπους και πρέπει να υπάρχει και σήμερα όπου οι άνθρωποι (προσωρινά ελπίζω) έχουν απογοητευτεί απ' αυτές. Αυτή η απραξία του σήμερα θα μπορούσε να ερμηνευθεί ορθολογικά αν το κοινωνικοοικονομικό σύστημα είχε λύσει τα περισσότερα προβλήματα των ανθρώπων. Αν η ευημερία και η ειρήνη κυριαρχούσαν στον κόσμο μας. Δυστυχώς όμως συμβαίνουν τα αντίθετα.

Ο διαχρονικός ρόλος των εργαζομένων μαζών είναι να κινούν την ιστορία της κοινωνικής ανάπτυξης προς τα εμπρός. Με την δράση τους, με τις διεκδικήσεις τους, με την συμμετοχή τους στην πολιτική ζωή.

2.500 χρόνια πριν ο μέγας σοφιστής Πρωταγόρας έλεγε χαρακτηριστικά: Η πολιτική δράση, κυρίως όμως η έφεση και το πάθος των ανθρώπων να αναλάβουν πολιτικές ευθύνες παρά τους μέγιστους κινδύνους που προκύπτουν έχουν

την ρίζα τους στην φύση του ανθρώπου, καταλήγοντας με το εκπληκτικό «Άνθρωπος, ίσον ζώνων πολιτικό». Σήμερα θα μπορούσε να το παραφράσει κανείς λέγοντας «Άνθρωπος, ίσον ζώνων αδιάφορο για τα πολιτικά τεκταινόμενα».

Η δράση όμως των εργαζομένων ανθρώπων και μόνο αυτή είναι η πηγή ανάπτυξης της κοινωνίας. Η δράση τους που είναι ικανή για συνειδητή δημιουργία. Εργαζόμενοι που δεν είναι πλήθος ούτε αδιάφορη και άμορφη μάζα όπως είχαν χαρακτηριστεί στο παρελθόν από τους κατέχοντες τον πλούτο.

Η δράση της εργαζόμενης ανθρωπότητας είναι αυτή που μεταρρυθμίζει, που ανατρέπει και οδηγεί την κοινωνία σε ανοδική γραμμή ανάπτυξης. Το σημερινό όμως οικονομικό σύστημα που την αντιπροσωπεύει βρίσκεται σε πλήρη παρακμή. Απάνθρωπο και αναχρονιστικό σωρεύει πλήθος δεινών στην ανθρωπότητα.

Ένα σύστημα που εν έτη 2025 εξακολουθεί να υπηρετεί πιστά τη ρήση του Θουκυδίδη για τους πολέμους, ότι τέτοιες συμφορές που γίνονται πάντα θα γίνονται όσο η φύση του ανθρώπου παραμένει η ίδια. Στο σημερινό κόσμο μάλιστα μια από τις μεγαλύτερες πρίζες είναι οι πωλήσεις όπλων.

Πριν κάποια χρόνια σε μια μεταμεσονύχτια εκπομπή της κρατικής τηλεόρασης, εξαιρετος δημοσιογράφος (που μου διαφεύγει το όνομα του) παρουσίαζε μια συνέντευξη ενός εκπροσώπου μάρκετινγκ των οπλικών συστημάτων των Η.Π.Α. Αυτός ο κύριος με απίστευτο κυνισμό είπε στον δημοσιογράφο ότι τα όπλα που παράγουν τα εργοστάσια είναι αγαθά! Όταν έκπληκτος ο δημοσιογράφος τον ξαναρώτησε υπο-

θέτοντας ότι πρόκειται για λάθος διατύπωση, επανέλαβε ακόμα κυνικότερα ότι τα όπλα είναι αγαθά γιατί η Αμερική πουλώντας τα, εξασφαλίζει την ευημερία των παιδιών της.

Όσοι λοιπόν επενδύουν σ' αυτή την μπίζνα δεν είναι τίποτα άλλο παρά εμπρηστές της ειρήνης.

Ένα σύστημα που εκμεταλλεύεται ληστρικά τις πλουτοπαραγωγικές πηγές του πλανήτη και παρά τις σαφείς ενδείξεις της κλιματικής αλλαγής σφυρίζει αδιάφορα έχοντας καταληφθεί από αχαλίνωτη manía για το κέρδος.

Ένα σύστημα που δαπανά τρομακτικά ποσά για εξοπλισμούς, καταναλώνοντας πολύτιμες πρώτες ύλες που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την υλική ευημερία των ανθρώπων, υπηρετώντας πιστά το δόγμα «Άνθρωπος για άνθρωπο λύκος» και όχι «φίλος – αδερφός».

Οι μεγιστάνες του πλούτου μαζί με την χρηματιστική ολιγαρχία, τις παντοδύναμες και τεράστιες πλέον επιχειρήσεις σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία έχουν περάσει στην συνείδηση των ανθρώπων το μήνυμα ότι δεν υπάρχει άλλος τρόπος στην οικονομία εκτός από τον δικό τους και ότι οι αγορές αυτορρυθμίζονται από μόνες τους χωρίς την συνειδητή δράση των ανθρώπων.

Επίσης διατυμπανίζουν προς κάθε κατεύθυνση δια των πολιτικών τους εκπροσώπων (κυρίως των ακροδεξιών πολιτικών) ότι η κοινωνική ευαισθησία δεν είναι προνόμιο των αριστερών και σοσιαλιστικών ιδεολογιών. Το ίδιο ευαίσθητοι λένε είναι και οι ίδιοι και ότι άκοπα κί' ανεμπόδια η κοινωνία τραβάει προς τα εμπρός και προοδεύει. (Κοινωνική ευαισθησία που αποδεικνύεται από την συμπεριφορά του Έλον Μασκ προς τους

εργαζόμενους στις επιχειρήσεις του. Πέραν από τις απολύσεις και τις περικοπές μισθών που τους έκανε, τους ανάγκασε «άκουσον – άκουσον» να φέρουν από το σπίτι τους το χαρτί υγείας που θα καταναλώσουν κατά την διάρκεια της εργασίας τους!. Για τέτοια κοινωνική ευαισθησία μιλάμε).

Όταν όμως ακρωωθεί ο ιστορικός ρόλος των εργαζομένων μαζών στην εξέλιξη και ανάπτυξη της κοινωνίας, τέτοια και ακόμα χειρότερα πράγματα θα γίνονται. Οι οικονομικές ανισότητες διευρύνονται, οδηγούμαστε σε οικονομική και κοινωνική παρακμή. Κατακτήσεις αιώνων που βελτίωσαν το επίπεδο της ζωής των εργαζομένων παίρνονται πίσω. Από πάντα όμως οι εργαζόμενοι με τους αγώνες τους κινούσαν την πορεία της ιστορίας προς τα εμπρός και όχι μια χούφτα δισεκατομμυριούχων (Έλον Μασκ – Μπέζος – Ζούκερμπεργκ) που προβάλλουν το προφίλ της εξέχουσας προσωπικότητας.

Ο τροχός του ήλιου για να γυρίσει θέλει δουλειά πολλή όπως λέει και ο ποιητής Ελύτης. Θέλει την δυναμική συμμετοχή των εργαζομένων ανθρώπων, θέλει οι άνθρωποι να ξανασηκώσουν τα μανίκια τους και να ξαναπάρουν τον πραγματικό ρόλο που ιστορικά τους ανήκει στην κοινωνική εξέλιξη. Να άρουν τα αδιέξοδα που σωρεύει ο τρόπος που αναπτύσσεται το οικονομικό σύστημα σήμερα και πάντα να έχουν στην άκρη του μυαλού τους ότι όταν κάτι δεν μεταρρυθμίζεται, δεν θεραπεύεται, δεν αντιστοιχεί στον άνθρωπο των σύγχρονων καιρών, ανατρέπεται.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΟΓΡΑΦΗΣΗΣ

Ένα ιδιαίτερα σημαντικό ζήτημα είχε προκύψει το προηγούμενο διήμερο, μετά την κοινοποίηση των αποτελεσμάτων των εκθέσεων της κτηματογράφησης, αναφορικά με τις ενστάσεις των ιδιοκτητών στο Κτηματολόγιο.

Μέσα σε μία τέτοια έκθεση που εστάλη σε ιδιώτη, εντελώς συμπτωματικά διαπιστώθηκε ότι μέρος της απαλλοτριωμένης έκτασης στο Άνθηρό Καροπλεσίου, καθώς και άλλη δημόσια έκταση, αποδίδονται στον ιδιοκτήτη του ιδιωτικού δάσους, η ιδιοκτησία του οποίου γειτνιάζει με τις εν λόγω εκτάσεις.

Ως Τοπική Κοινότητα απευθυνθήκαμε στις αρμόδιες υπηρεσίες, ήτοι στο Δασαρχείο και στη Διεύθυνση Δασών Καρδίτσας, από τις οποίες ζητήθηκε να προβούν στις απαραί-

της ΜΑΡΙΑΝΘΗΣ Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΖΑ
Νηπιαγωγός, Πρόεδρος Τ.Κ. Καροπλεσίου

τητες ενέργειες, προκειμένου να υπερασπιστούμε τις δημόσιες δασικές εκτάσεις που ανήκουν στην Κοινότητα και να αποσφηνιστεί το ζήτημα, σύμφωνα με τα ισχύοντα στοιχεία και τη νομοθεσία.

Μέχρι στιγμής δεν έχουν εξαχθεί οριστικά συμπεράσματα, καθώς η διαδικασία βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη. Οποιαδήποτε νεότερη πληροφορία προκύψει από τη σχετική διερεύνηση θα γνωστοποιηθεί, με στόχο τη διασφάλιση των δικαιωμάτων τόσο της Κοινότητας όσο και των ιδιωτών, καθώς και την προστασία του κοινού συμφέροντος.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΣΑΝΤΑΛΟΣ

Το χωριό μας

Το χωριό μας Καροπλέσι
το έχει η φύση διαιρέσει
με λαγκάδια, ποταμούς
σε μικρούς συνοικισμούς

Τα Κουντέικα, τα Κουκέικα
Αγία Αγάθη, Γιαννουςέικα
και αποτελούνε όλα ΕΝΑ
Καροπλέσι στον καθένα

Κι έτσι τώρα ενωμένοι
ας τραβήξουμε εμπρός
και το σύνδεσμά μας
να τον πάμε όπως θέλει ο λαός

23/03/2000

Στα βουνά

Στο Καροπλέσι στα βουνά
βγήκα να σεργιανίσω
και στην πλατεία του χωριού
ως γέρος να καθίσω

Βρίσκω ολίγους γέροντες
με γκλίτσα και μαγκούρα
που μόλις ροβολήσανε
πάνω από την Γκούρα

Πάω κοντά στους γέροντες
κι εγώ για να καθίσω
για τα παιδιά της ξενιτιάς
γλυκά να τους μιλήσω

Όλοι με καλωσορίσανε
με βουρκωμένα μάτια
και μου μιλάνε με λυγμούς
και με καρδιά κομμάτια

Μείναμε λίγοι γέροντες
φύγανε τα παιδιά μας
που ήσανε τα σπλάχνα μας
κι η μόνη παρηγοριά μας

Εδώ καθόταν κάποτε
όλη η γερουσία
οι κοινοτάρχες του χωριού
του τόπου η εξουσία

2001

Σεραφεϊμ Σάνταλος
17/03/1926- 21/06/2025

του ΔΗΜΗΤΡΗ Κ. ΣΟΥΦΛΑ
Δασκάλου

ΣΟΥΦΛΑΣ ΤΟΝ ΣΟΥΦΛΑ ΣΟΥΦΛΑΓΕ

Ο Στέφος και ο Δημήτρης Σούφλας (αδέρφια του γέρο Βαγγέλη με το μύλο) έφτιαξαν μαντριά με άδεια που πήραν από το δασαρχείο. Το χωριό θεώρησε την κίνηση επιβλαβή γιατί τα μαντριά τα έφτιαξαν στη θέση Κουτσομυτη (παραγκομαζαν τους Μπελαιους) που είχαν μα-

ντριά από τα καμένα (μάλλον κάποτε είχε καεί) σε μια μικρή λωρίδα γης που έμεινε. Δεξιά όπως κοιτάζουμε για το φύτρο ήταν το όριο των Μαλαμουλαίων και αριστερά ο βράχος των Τσιουγκριων. Έπιασαν δηλαδή τον προγκο των κοπαδιών . Γρήγορα γρήγορα έφτιαξαν σπίτι, μαντριά το φράξανε με μπλάνες, τοιχεία, δέντρα όπως προέβλεπε η άδεια από το δασαρχείο.

Το χωριό θεώρησε ότι παράνομα το έφτιαξε ο Δημήτρης (χρησιμοποιώντας τις γνωριμίες του) γι' αυτό μαζεύτηκαν όλοι σε λαϊκή συγκέντρωση στο πάρκο και βγάλαν απόφαση. Εδώ και τώρα θα βγάλουν τον Δημήτρη απ' τα μαντριά. Όλο το χωριό με πρωτόγονα μέσα (μιας και

απαγορευόταν η οπλοφορία) ξεκίνησε να βγάλει τον Δημήτρη και τον Στέφο που ήταν πιο πράος και επέμενε να συμφιλιωθούν με το χωριό. Ο Δημήτρης που είχε άδεια (ήταν κυνηγός) πάντα είχε όπλο. Τους περίμενε θεώρησε ότι το θέμα ήταν προσωπικό και όχι γενικό.

Πρώτος πήγαινε ο Γιάννης Σούφλας (Ζάρτσας) που πρωτοστάτησε μετά στο 1ο αντάρτικο ως καπετάνιος με το παρατσούκλι «Τρομάρας» . Ο Γιάννης ήταν παλαβότερος από τον Δημήτρη που τους αγνάντευε από τα μαντριά να πηγαίνουν όλοι μαζί . Όταν φτάσαν στο Μτσεσι σημερινά Κεδράκια στο δρόμο που γυρίζει για Αγία Αγάθη περίπου, λέγαν διάφορα, τι θα του κάνουν του

Δημήτρη. Τα περισσότερα έλεγε ο Γιάννης.

Για κάποιο λόγο ο Πάνο Μπέλος του είπε του Γιάννη Σούφλα « Σούφλας τον Σούφλα Σούφλαγε». Πήγαινε δηλαδή να βγάλει ο Γιάννης (Ο Σούφλας) τον Δημήτρη (Σούφλα). Ο Ζάρτσας το πήρε κατάκαρδα σηκώθηκε όρθιος και βροντοφωνάζει; «Όποιος θέλει να περάσει να πάει να βγάλει τον Δημήτρη». Ποιος να περάσει ο Γιάννης ήταν θεοπάλαβος , δυνατός , παλίκaros , βράχος ολόκληρος . Βρε καλέ μ , βρε αχαμνέ μ , βρε λεβέντη μ , τίποτα . Το χωριό οπισθοχώρησε για να ανασυνταχθεί μήπως και περάσουν τα νεύρα του Γιάννη και να επανέλθει τις επόμενες μέρες.

Εν το μεταξύ ο Δημήτρης άρχισε τα δικά του, τους διάσπασε και δεν ξανά πήγαν . Από τότε το μέρος των μαντριών μετονομάστηκε σε καβγατζιάρηκο . (Εγινε δηλαδή καβγάς μεταξύ των χωριανών) όπως και λέγεται ως σήμερα.

Δυστυχώς η μετανάστευση και οι κατολισθήσεις «διέλυσαν» το χωριό μας και σήμερα μένουν τα τοπωνύμια να θυμίζουν κάτι . Τα υπόλοιπα το καλοκαίρι στον πλάτανο στα «Κοντέικα». Γιατι το λένε «Κοντέικα», οι απαντήσεις εκεί.

του ΓΙΩΡΓΟΥ Π. ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΟΥ
Μηχανικού, Αντιπροέδρου του Συνδέσμου
(2024-26)

ΒΕΛΑΝΙΔΙΑ

ΤΟ ΙΕΡΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ιστορία της Βελανιδιάς

Βελανιδιά ή αρχαϊκά «δρυς» ή κατά τον λαϊκό λόγο, «δέντρο», τόσο σύμβολο ομορφιάς, ευημερίας και πηγή μυθοπλασίας τα δάση της, που αγκαλιάζουν την όμορφη κοιλάδα του Μέγδοβα ποταμού που διασχίζει τα ορεινά χωριά μας, όσο και ιερό δέντρο των αρχαίων Ελλήνων.

Στην αρχαιότητα, η βελανιδιά ήταν σύμβολο δύναμης και αντοχής και ιερό δέντρο της Γαίας και αργότερα του Δία.

Η Βαλανίς (ή Βάλανος), θεωρούνταν η Νύμφη του δέντρου της βελανιδιάς και μία από τις Αμαδρυάδες νύμφες, κόρες του Ώξυλου (πνεύμα του δάσους) και της Αμαδρυάδας.

Η δρυς (βελανιδιά) ήταν αφιερωμένη στο Δία και θεωρούνταν ότι είχε τη δύναμη να χρησμοδοτεί. Η δύναμη αυτή αποδιδόταν κυρίως στις δρυς του δάσους της Δωδώνης. Όλα τα βελανιδοδάση (δρυμώνες) θεωρούνταν ότι είναι κατοικία των Αμαδρυάδων Νυμφών και, συνεπώς, κάθε βελανιδιά πιστευόταν ότι αντιπροσώπευε και μια Αμαδρυάδα Νύμφη. Για το λόγο αυτό πίστευαν ότι πέθαινε και μια Αμαδρυάδα Νύμφη, όταν ξεραινόταν ή κοβόταν μια βελανιδιά!

Είναι δέντρα ψηλά, αιωνόβια που βρίσκονται είτε σε πεδινές είτε σε ορεινές περιοχές. Ο καρπός της βελανιδιάς είναι το **βαλανίδι** (από το βάλανος), χρήσιμο για ζωτροφές και στη βυρσοδεψία. Το ξύλο όλων των ειδών είναι βαρύ, σκληρό και δεν σαπίζει εύκολα. Χρησιμοποιείται στην οικοδομική, ναυπηγική, επιπλοποιία, στην κατασκευή

σανίδων, δοκαριών και παρασκευάζονται από αυτό ξυλάνθρακες πολύ καλής ποιότητας.

Στην κοιλάδα του Μέγδοβα κυρίως φύεται η πλατύφυλλη βελανιδιά με εξαίρεση κάποια σημεία μεταξύ «τραμπάλας και καρσκάλας»(τοπωνύμια της περιοχής μας) που φύεται μια βελανιδιά με μικρότερο φύλλωμα ονομαζόμενη στην ντόπια διάλεκτο σαν «Τσερνόκι» .

Για τους κατοίκους των χωριών μας, όπως αναφέρθηκε και εισαγωγικά, τα δάση δρυός ήταν πηγή έμπνευσης δημιουργίας απόκοσμων χαρακτήρων και ιστοριών με τα δάση να είναι κατοικία νεραίδων και ξωτικών και καλικάντζαρων. Σε αυτό βοηθούσε τόσο η ποικιλομορφία σε περιέργους σχηματισμούς που πέρναν ειδικά οι μεγάλες βελανιδιές (υπήρχαν πολλά υπεραιωνόβια δέντρα στην περιοχή) όσο και της υπόλοιπης χλωρίδας (π.χ. βρύα, λεικίνες, σφεντάμια, φτελιάς, κέδροι, γαύροι, κρانيές) που δημιουργείται λόγω του βελανιδοδάσους. Όλα αυτά μαζί με το υγρό στοιχείο συνθέταν ένα μαγικό και παραμυθένιο τοπίο ικανό να οργιάσει την φαντασία των περαστικών από αυτά τα δάση. Αυτές οι ιστορίες κυρίως μεταδίδονταν από γενιά σε γενιά από τις γιαγιάδες των χωριών.

Επιπλέον το ίδιο το δάσος βελανιδιάς δημιουργεί πρόσφορο έδαφος και για την ανάπτυξη τόσο της άγριας πανίδας (αγριόχοιροι, ζαρκάδια, ελάφια, βερβέρες, ασβόι, αλπούδες, κνάβια) προσφέροντας άμεσα ή έμμεσα τροφή σε αυτά (π.χ. βελανιδία, φυτά που μεγαλώνουν λόγω του πλούσιου υποστρώματος που δημιουργείται από τα φύλλα των δέντρων) όσο και μεγάλης ποικιλομορφίας σε χλωρίδα λόγω της φυλλοβόλου λειτουργίας αυτών των που αφήνει.

Σε όλη την κοιλάδα του Μέγδοβα το κυρίαρχο δέντρο του οικοσυστήματος ήταν η Βελανιδιά. Όλη η περιοχή φύονταν με βελανιδιά ακόμη και σε σημεία που σήμερα επικρατεί το έλατο. Ακόμη υπάρχουν λίγα δείγματα αυτής της εποχής, είτε σε ζωντανή μορφή είτε σε νεκρή. Δυστυχώς οι ανάγκες των προγό-

νων μας όταν άρχισαν να κατοικούν την περιοχή συστηματικά, άρχισε και η υλοτόμηση αυτών των μεγάλων επιβλητικών δέντρων.

Προσωπικές ιστορίες

1. Περιήγηση στο δάσος

Σε περίπατο που είχα με τον πατέρα μου, Παναγιώτη Κουμπαρέλο του Γεωργίου, μέσα σε ελατοδάσος στην περιοχή της «Μπουκουβάλας» κοντά στον Άγιο Παντελεήμονα, ανακαλύψαμε έναν πραγματικά θησαυρό φυσικής ιστορίας από τη μία, δυστυχώς από υλοτομημένα μεγάλα δέντρα βελανιδιάς με διάμετρο κορμού 1.5 μέτρο. Το αξιοσημείωτο ήταν η διατήρηση του ξύλου στο μεγαλύτερο μέρος του σε επίπεδο αποσύνθεσης, διατηρούσε ακόμη την σκληρότητά του. Αυτά τα δέντρα πιθανολογούμε ότι υλοτομήθηκαν περί τα μέσα του 20ου αιώνα. Σε κάποια από αυτά είχε ξεκινήσει και η πρώτη επεξεργασία αυτών, αφαιρώντας επιδέξια οι υλοτόμοι της τότε εποχής κομμάτια ευθυγραμμισμένα για τις ξυλοδεσιές των πέτρινων κτισμάτων. Από την μία βλέπαμε την καταστροφή των ωραίων δέντρων που θα κοσμούσαν την περιοχή, από την άλλη βέβαια εκείνη την εποχή οι ανάγκες επιβίωσης καλύπταν κάθε περιβαλλοντική συνείδηση. Φεύγοντας από την περιοχή, χαιρέτησα τα δέντρα προσδίδοντας ένα όνομα , «πεσμένοι γίγαντες».

2. Βόλτα με τον Παππού μου

Πηγαίνοντας με τον παππού μου για βόλτα στην περιοχή «Βασιλέικα» που κάποτε ζούσε η αδερφή του, στο μονοπάτι παρατηρούσα που και που υπεραιωνόβια δέντρα βελανιδιάς. Πρώτη μου σκέψη ήταν να ρωτήσω τον παππού μου πως βρέθηκαν εδώ αυτοί οι γίγαντες του δάσους. Με ένα μειδίαμα και μια ματιά ενθουσιασμού που ένα μικρό παιδί παρατήρησε και ενθουσιάστηκε με αυτά τα ζωντανά μνημεία της φύσης , μου απάντησε πως και αυτός έτσι τα θυμήθηκε και τον ενθουσίασαν σε μικρή ηλικία και αυτόν. Μου εξήγησε ότι από αυτά τα δέντρα ζούσε όλο το χωριό. Τα δέντρα τα προσέχαμε γιατί τα νεαρά κλαδιά μαζί με το φύλλωμα

τους ήταν η βασική τροφή για τα οικόσιτα ζώα τον χειμώνα που ήταν όλα καλυμμένα με ένα άσπρο πέπλο. Αυτά τα νεαρά κλαδιά με το φύλλωμά τους, τα κόβαμε και δημιουργούσαμε της αθημωνιές που με αυτή την τεχνική πετυχαίναμε την διατήρηση του φυλλώματος σχεδόν στην αρχική του μορφή. Τα ξερά δέντρα ή κλαδιά τα είχαμε για την γάστρα στο μαγείρεμα των φαγητών και για το τζάκι για το ζέσταμα του σπιτικού τον χειμώνα. Η σημαντικότητα αυτού του οικοσυστήματος τότε και τώρα αποτυπώθηκε σε ένα περίπατο και μια συζήτηση στο δάσος.

Εικόνα από StockCake

Μητρικά δέντρα

Αυτά τα μεγάλα σε ηλικία δέντρα επιστημονικά ονομάζονται μητρικά δέντρα. Τα μητρικά δέντρα είναι ζωτικής σημασίας στα δάση καθώς λειτουργούν σαν κόμβοι ενός υπογείου δικτύου μεταφέροντας νερό, θρεπτικά συστατικά ακόμη και σήματα κινδύνου στα νεαρότερα δέντρα «παιδιά τους», ενισχύοντας τόσο την ανάπτυξη τους όσο και την επιβίωση τους σε ακραίες για αυτά συνθήκες, δημιουργώντας συνεργατικές κοινότητες, διασφαλίζοντας την συνολική υγεία και ανθεκτικότητα του δάσους και σε συνέχεια ολόκληρου του οικοσυστήματος.

Χρέος μας πρωταρχικά είναι, να μπορέσουμε να εντοπίσουμε αυτά εναπομείναντα γηραιά δέντρα, να

τα προστατεύουμε σαν κόρη οφθαλμού καταγράφοντας σε ένα πιθανό δασικό μητρώο που θα αφορά τα μητρικά δέντρα.

Επίλογος

Υποχρέωση μας είναι να στοχεύσουμε σε μια ευρύτερη προστασία του βελανιδοδάσους της κοιλάδας μας που κάνει κάθε χρόνο έδαφος από το ελατοδάσος, όχι μόνο από την παράνομη υλοτομία αλλά και από τον λάθος κατά την άποψη του γράφοντος, νόμιμο ανεξέλεγκτο τρόπο υλοτομίας που εφαρμόζει το δασαρχείο στην περιοχή. Πρέπει πλέον να πορευτούμε με έναν ολι-

στικό τρόπο σκέψης, συνυπολογίζοντας και την κλιματική αλλαγή ,όχι με την λάθος λέξη «εκμετάλλευση» αλλά με την λέξη συνεργασία με το δάσος, με στόχο όχι την μονομερή εκμετάλλευση του δάσους για καυσόξυλα αλλά μια πολυποικιλη βιώσιμη οικοτουριστική συνεργασία με αυτό, μέσω της ανάδειξης του φυσικού κάλους, της αναβίωσης μονοπατιών και διατήρησης της μοναδικής χλωρίδας και πανίδας που συνδέονται με αυτά τα δάση. **Το σύνθημα «SAVE AGRAFA» θα πρέπει να διευκρινί το πεδίο δράσης, διότι Άγραφα κατά την γνώμη μου, δεν είναι μόνο οι κορυφές των βουνών, είναι τα χωριά, τα δάση, οι παραδόσεις, λαογραφία, μουσική.**

του ΚΩΣΤΑ Δ. ΣΟΥΦΛΑ
Δικηγόρου, Γεν. Γραμματέα Ένωσης
Αγροφυτικών Χωριών

ΤΟΠΙΚΑ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΚΑΡΟΠΛΕΣΙ

Έχει εκκινήσει και στο Δήμο Καρδίτσας η σύνταξη των Τοπικών Πολεοδομικών Σχεδίων αλλά για το Καροπλέσι καμία πρόβλεψη. Με τα Τοπικά Πολεοδομικά Σχέδια (ΤΠΣ) καθορίζονται για κάθε δημοτική ενότητα οι ακόλουθες κατηγορίες περιοχών: **α) Οικιστικές Περιοχές:** Τέτοιες νοούνται οι περιοχές που εξυπηρετούν τη διαβίωση και την οργανωμένη οικονομική και κοινωνική ζωή και δραστηριότητα του ανθρώπου. Στις προς πολεοδόμηση περιοχές της κατηγορίας αυτής καθορίζονται με τα ΤΠΣ όρια πολεοδομικών ενότητων και η γενική πρόταση πολεοδομικής οργάνωσής τους. Οι οικισμοί προ του 1923 ή με πληθυσμό κάτω των δύο χιλιάδων (2.000) κατοίκων οριοθετούνται υποχρεωτικά όταν δεν είναι οριοθετημένοι, και μπορούν να καθορίζονται επιλεκτικά ως περιοχές προς πολεοδόμηση.

β) Περιοχές παραγωγικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων (ΠΕΔ): Μπορεί να καθορίζονται οι εντός ή και εκτός σχεδίου και εκτός ορίων οικισμών περιοχές, οι οποίες, εν όψει της θέσης, των υφιστάμενων χρήσεων, λειτουργιών και υποδομών, καθώς και των λοιπών χωρικών τους χαρακτηριστικών, προσφέρονται για τη χωροθέτηση μεμονωμένων ή οργανωμένων παραγωγικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Στις περιοχές της κατηγορίας αυτής εντάσσονται, Επιχειρηματικά Πάρκα, άλλοι οργανωμένοι υποδοχείς δραστηριοτήτων και Σύνθετα Τουριστικά Καταλύματα. Οι περιοχές αυτές μπορούν να ενσωματώνονται στο ΤΠΣ χωρίς τροποποιήσεις.

γ) Περιοχές Προστασίας (ΠΕΠ) και Περιοχές με ειδικό νομικό καθεστώς (ΠΕΚ): Μπορεί να καθορίζονται οι περιοχές οι οποίες διαθέτουν ιδιαίτερως αξιόλογα φυσικά ή πολιτιστικά στοιχεία που χρήζουν προστασίας, προβολής και ανάδειξης. Στις περιοχές αυτές εντάσσονται και εκτάσεις που υπάρχουν σε ειδικά νομικά καθεστώτα προστασίας (ΠΕΚ), όπως είναι ιδίως χώροι αρχαιολογικού ή ιστορικού ενδιαφέροντος, δάση και δασικές εκτάσεις, αιγιαλός και παραλία, ποταμοί-λίμνες-ρέματα, καθώς και περιοχές αγροτικής ή γεωργικής γης υψηλής παραγωγικότητας.

δ) Περιοχές ελέγχου χρήσεων γης (ΠΕΧ): Νοούνται οι μη πολεοδομημένες και προς πολεοδόμηση (εκτός σχεδίου και εκτός ορίων

οικισμών) περιοχές, πέριξ των οικιστικών περιοχών ή των περιόχων παραγωγικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, που δεν εμπίπτουν σε μια από τις προαναφερόμενες κατηγορίες.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι μετά την έγκριση των Τοπικών Πολεοδομικών Σχεδίων, κάθε οικιστική, παραγωγική ή άλλη ανάπτυξη επιτρέπειται μόνον εφόσον είναι συμβατή με τις χρήσεις γης και τους λοιπούς όρους και περιορισμούς που καθορίζονται με αυτά.

Στα πλαίσια αυτά θεωρώ ότι θα πρέπει να παρέμβουμε διότι όποιος παρακολουθήσει την μέχρι τώρα εξέλιξη των ΤΠΣ για την περιοχή μας η μοναδική πρόβλεψη για το Καροπλέσι είναι να φτιαχτούν κάποιες υπηρεσίες στην Καστανιά για να μας εξυπηρετούν. Συνεπώς προτείνω επειδή δεν πρόκειται κανείς να ασχοληθεί με το χωριό μας και τα Τ.Π.Σ θα δεσμεύουν τις επόμενες γενιές σε κάθε βήμα τους, να καταθέσουμε ως επιτροπές κατοίκων αλλά και το Τοπικό Συμβούλιο προτάσεις προς υλοποίηση. Αν περιμένουμε από τις υπηρεσίες, όπου η Πολεοδομία δεν έχει καν το σχέδιο του Ανηρώ, ή τη Διεύθυνση Δασών που έκοψε τα χωριά στη μέση με τα δάση που φύτρωσε με τους δασικούς χάρτες, ή τις υπόλοιπες υπηρεσίες του Δήμου να προνοήσουν και να παραδώσουν ένα αξιόλογο έργο για την περιοχή μας μετά βεβαιότητας δεν θα γίνει τίποτα.

Καλώ όλους τους συγχωριανούς

να εισφέρουν απόψεις προς το Τοπικό Συμβούλιο, ενώ εγώ επιγραμματικά προτείνω τα παρακάτω:

Όσον αφορά τις οικιστικές περιοχές **να προτείνουμε εμείς τις οριοθετήσεις** και των πέντε οικισμών μας σύμφωνα με τα παλιά κτίρια και τα νέα σπίτια που υπάρχουν και όχι κανένας ξεκάρφωτος μηχανικός από την πρωτεύουσα. Στο Καροπλέσι και στα Γιαννουσείκα που είναι πολύ απλωμένα , να βάλουμε όσα φεύγουν από τον πυρήνα του χωριού σε περιοχές προς επέκταση οικισμού.

Πρέπει να οριστούν οι δημοτικοί, περιφερειακοί και δασικοί δρόμοι ξεκάθαρα. Επίσης προτείνω **να χαρακτηριστούν ως περιφερειακοί οι δρόμοι α)** διασταύρωση Καβαλιώρας μέχρι Γιαννουσείκα, **β)** Καροπλέσι μέχρι Κουκείκα και μέχρι Γιαννουσείκα μέσω γέφυρας Ρογκάκια, και διασταύρωση πριν το Ανηρό μέχρι Αγιά Αγάθη με σκοπό να ασφαλοστρωθούν κάποια στιγμή. Οι δε λοιποί δρόμοι που εξυπηρετούν τα χωριά πρέπει να χαρακτηριστούν πλέον δημοτικοί και να μην έχει καμία εμπλοκή το δασαρχείο.

Σχετικά με περιοχές παραγωγικών/επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και προστασίας οι περιοχές γύρω από τους οικισμούς θα πρέπει να επιτρέπουν την κατασκευή κτηνοτροφικών και βιοτεχνικών μονάδων- μεταποίησης γεωργικών, δασικών και κτηνοτροφικών προϊόντων.

Να υπάρχει η δυνατότητα στο Μέγδοβα και σε όλους τους

παραποτάμους του να δημιουργηθούν και να λειτουργήσουν ιχθυοκαλλιέργειες, να οριοθετηθούν όλα τα ποτάμια αλλά και η λίμνη Ζυγογιάννη προς αξιοποίηση. Η Αγιά Αγάθη με τους Νερόμυλους και την περτορφα πρέπει να αναδειχθεί και να έχει ειδικό καθεστώς για τουρισμό και ιχθυοκαλλιέργεια. Να αξιοποιηθεί το Σχολικό στο Ανηρό τουριστικά πχ για κατασκήνωση.

Να χαρακτηριστούν όλες οι δασικές εκτάσεις κατάλληλες για υλοτομία και για περιπατικό τουρισμό, πεζοπορία, στο δε Παπαδημήτρη και Πέντε Πύργους να οριοθετηθεί περιοχή για την ενδεχόμενη δημιουργία ορειβατικού καταφυγίου

Να οριοθετηθούν αρχαιολογικοί χώροι και νεότερα μεταβυζαντινά μνημεία

Να οριστούν όλες οι παλιές αγροτικές εκτάσεις σε ζώνες προστασίας ενδεικτικές για καλλιέργεια μηδικής, σιτηρών, , εποχικών, βοτάνων , καρποφόρων και κατά περίπτωση και δασικών ειδών όπως ελάτων.

Να απαγορευθεί μέσα από τα καθεστώτα γης που προτείνουμε η κατασκευή άλλων ΑΠΕ στην περιοχή.

Αυτές είναι κάποιες σκόρπιες σκέψεις ώστε να προτείνουμε όσα περισσότερα μπορούμε και όσα γίνονται δεκτά. Δεν είναι στο χέρι μας το τι θα περάσει, αλλά τουλάχιστον σε επίπεδο προτάσεων να μην μείνουμε με σταυρωμένα χέρια.

του ΓΙΩΡΓΟΥ Χ. ΣΟΥΦΛΑ
Γραφίστα, προέδρου του Συνδέσμου
(2024-26)

ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΙΩΝ

Αφορμή για το συγκεκριμένο άρθρο ήταν μια κουβέντα που είχαμε με τον **Κώστα Η. Γιαννουσά** σχετικά με την **καταγωγή των Γιαννουσαίων**. Σύμφωνα με έρευνες του συγχωριανού μας, η καταγωγή των Γιαννουσαίων είναι από το ιστορικό Σούλι της Ηπείρου. Ισχυρισμός που υποστηρίζεται και από τον **Αναστάσιο Γ. Σπυράκο** στο βιβλίο του «Η Μυρμηγκόστρατα» (Αθήνα, 2018), όπου γράφει ότι «Ο πρώτος Γιαννουσάς (ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ) κατέβηκε στην περιοχή από το Σούλι της Ηπείρου» (σελ. 24).

Ο κ. Σπυράκος αναφέρει μάλιστα στο ίδιο βιβλίο στιχομυθία που είχε με Τρικαλινό πολιτικό (πρώην υπουργό γεωργίας) με το όνομα Γιαννούσης, όπου όταν του είπε ότι στο χωριό του, το Καροπλέσι Αγράφων οι μισοί λέγονται Γιαννουσάδες, εκείνος του απάντησε ότι και αυτός, αλλά και όλοι τους προέρχονται από την περιοχή του Σουλίου. Στη «Μυρμηγκόστρατα» αναφέρεται επίσης στο βιβλίο του συγχωριανού μας, διαπρεπή εκπαιδευτικού **Γιώργου Βασιλάκη** – παλιού προέδρου μάλιστα του Συνδέσμου μας (2012-14) – «Ταξίδι στα παλιά Γιαννουσαίκα» (Αθήνα, 2014). Εκεί ο δάσκαλος γράφει «Είναι ιστορικά βεβαιωμένο ότι το επώνυμο Γιαννούσης ή Γιαννουσάς υπήρχε στο Σούλι» και αναφέρεται στον θεμελιωτή των Γενικών Αρχείων του Κράτους, Γιάννη Βλαχογιάννη ο οποίος σε ένα μικρό κεφάλαιο στα κείμενά του για τους Σουλιώτες γράφει για τον **Γιαννούσα Παναγιώτη**, τον φοβερό και ατρόμητο πολεμιστή που δεν ήξερε τι θα πει φόβος και όταν έβγαζε το σπαθί του από το θηκάρι το ξαναέβαζε μόνο νικητής (σελ. 28). Το όνομα με το οποίο πέρασε στην ιστορία ήταν το «Πανομαράς», δηλαδή «Παλαβοπάνος» (μαράς=παλαβός στα Αρβανίτικα), ονομασία που του προσέδωσαν οι Τουρκαλβανοί (Βασιλάκης, 2014).

Σε αυτό το πρωτοπαλικάρο του Καραϊσκάκη αναφέρεται το παρακάτω κείμενο του Γιάννη Βλαχογιάννη (1904) που αλιεύσε από το διαδίκτυο (<https://averoph.wordpress.com/2013/09/23/αγωνι->

στες-του-21-γιαννουσας-πανομαρ/) ο Κώστας Γιαννουσάς και μου ζήτησε να το δημοσιεύσουμε, **ίσως και σαν έναρξη της συζήτησης για την καταγωγή των Γιαννουσαίων**. Γιατί όμως να μην ψάξουμε να βρούμε στοιχεία και για την προέλευση Σουφλαίων, Χαβδουλαίων, Κοσπενταραίων και άλλων επώνυμων των συγχωριανών μας, μέσα από το βήμα που προσφέρει η Καροπλεσιτική Φωνή;

Ευπρόσδεκτη κάθε προσπάθεια οποιουδήποτε γνωρίζει και θέλει να ασχοληθεί και θα κάνουμε και μεις, ότι μπορούμε. Για αρχή, σε επόμενο φύλλο μας θα κάνουμε εκτενέστερη αναφορά στην έρευνα του δασκάλου Γιώργου Βασιλάκη σχετικά με την καταγωγή των Γιαννουσαίων και πως αυτή συνδέεται με το Σούλι.

ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ '21 – ΓΙΑΝΝΟΥΣΑΣ ΠΑΝΟΜΑΡΑΣ:

Ο **Γιαννούσας** δεν έχει θηλυκή ώρα, έλεγαν οι Σουλιώτες. Κι έννο-ούσαν μ' αυτό πώς ο Γιαννούσας δεν ξέρει τι θα πει φόβος. Ο Γιαννούσας, πάγαινε με τους Τζαβελάτες (Τζαβελαίους) στους πολέμους. Ήταν πολύ νειός ακόμα στην Έπανάστασι. Τό σπαθί του έκοβε άντρίκεια. Άμα τὸ τράβαγε ὁ Γιαννούσας, δὲν τὸβανε στὸ φηκάρι, παρὰ νικητής.

Τὰ γυρούσια του καὶ τὸ ξεσπάθωμά του ἦταν, πῶς νὰ σᾶς πῶ, σὰν ἓνα ριζιμιὸ λιθάρι! ἄμα τὸ κυλίσσης σὲ γκρεμὸ σταματᾷ; Σταμάτα τὸ ἂν μπορῆς!

Ο Γιαννούσας ἦταν παλαβὸ παληκάρι. Οἱ πλείότεροι Σουλιῶτες τέτοιοι ἦταν! παλαβὰ παληκάρια. Καὶ τ' ὄνομα μάρας, αὐτό θὰ πῆ ἀρβανίτικα. Καὶ Πανομάρας, Φωτομάρας, θὰ πῆ, Παλαβοπάνος, Παλαβοφώτος.

Τὰ παληκάρια τὰ Σουλιώτικα, στὴν ὥρα τοῦ γυρουσιοῦ, τᾶπιανε μανιὰ! ἄφριζαν, γούρλωναν τὰ μάτια, τραβοῦσαν τὸ σπαθί καὶ δὲν ἔβλεπαν ἂν τοὺς ἀκολουθοῦσαν κι ἄλλοι. Ἐπρεπε νὰ περάσῃ τὸ μεθύσι τοῦ πολέμου, νὰ τσακιστοῦν οἱ ὄχτροι γιὰ νὰ ῥθουν στὰ συλλοϊκὰ τους καὶ νὰ καταλάβουν ποῦ βρίσκονται.

Ἐχω ἀκούσῃ ἀπὸ γριά Σουλιώτισσα, τὴν ἴδια τὴν θειά Σάννα, τὴν γυναικα τοῦ Γιαννούσα (ἄγια γυναικα!) πῶς ἔβαν Σουλιῶτη, τὸν ἔδεναν οἱ σύντροφοί του γιὰτ' ἤθελε νὰ πέσῃ στοὺς τούρκους μετὸ σπαθί, ἄμα ποὺ ἄρχιζε ὁ πόλεμος.

[Η Κίτσα, μᾶνα τῆς Σάννας, πῆγαινε πολεμοφόδια με ἄλλες Σουλιώτισσες στοὺς Σουλιῶτες! κάποια φορὰ πληγώθηκε ὁ Κώστας Δράκος καὶ ἡ Κίτσα, ἔβγαλε τὸ μαντίλι καὶ ἔδεσε τὴν πληγὴ του, τὸν φόρτωσε στὴν πλάτη καὶ τὸν ἔσωσε! ἀπὸ τότε, ἡ περήφανη Ζορμποῦλα, ἔπασχε ἀπὸ χτύπο στὸ στομάχι.]

Τὸ μίσος τοῦ Γιαννούσα, δὲν εἶχε χορτασμὸ. Τοῦχαν σκοτώσῃ στοὺς πολέμους τοῦ Σουλίου οἱ τούρκοι, δύο ἀδέλφια. Καὶ ποὺς ξέρει ποῦ καὶ πῶς! Κι ὁ δυστυχισμένος ὁ Γιαννούσας εἶχε γίνει θεριὸ! Ἄν καὶ πονόψυχος ἄνθρωπος, δὲν ἔπαυε νὰ σκοτώνῃ καὶ νὰ σφάζῃ Ἀρβανίτες. Καὶ πόσες βολές δὲν πέρασε ἀπὸ τὸ χέρι του αὐτὴν ἡ τύχη ἡ σκληρὴ καὶ δὲν τὴν ἄφησε. Καὶ πόσο γέλασε ἡ ἀδερφοκαϊμένη του καρδιά! μπρός στα χυμένα αἵματα τῶν ὀχτῶν του!

Στὸν πόλεμο τῆς Ἀμπλιανης, καθὼς πῆγαιναν κυνηγώντας τοὺς τούρκους οἱ Σουλιῶτες, ἓνα Ἀρβανιτόπουλο ἦταν κρυμμένο πίσω ἀπὸ μία πέτρα. Τὸ βλέπει ὁ Γιάννης ὁ Μπαριαχτάρης καὶ τοῦ ρίχνεται μετὸ σπαθί.

—Ράϊ! φωνάζει ὁ Αρβανίτης. Μὴ με σκοτώνῃς καετᾶνε! Μ' ἔχει ἀκριβὸν ἡ μᾶνα μου κ' εἶμαι τριῶν μηνῶν γαμπρός.

—Ἀπὸ 'δῶ κάμε, τοῦ λέει ὁ Μπαριαχτάρης, γιατί τὸν λυπήθηκε.

Φτάνει ὁμως ξαφνα σὰν τὸ βοριᾶ τρεχάτος, ὁ Πανομάρας. Βλέπει τὸν Ἀρβανίτη νὰ φεύγῃ καὶ τοῦ πέφτει ἀπὸ κοντά.

—Μὴ ὥρὲ Γιαννούσα, μὴ τὸν σκοτώῃς!

Ἄσος νὰ φωνάξῃ ὁ Μπαριαχτάρης,

τὸν εἶχε φτάσῃ τὸν Ἀρβανίτη κυνηγώντας ὁ Γιαννούσας, καὶ τοῦ πῆρε τὸ κεφάλι.

—Τὰ σκυλιὰ! Τὶ τὰ λυπᾶσαι!

Ὁ λιοντόκαρδος Μπαριαχτάρης ὕστερα ἀνατρίχιαζε νὰ τὸ μολογᾷ.

Περσότερο δοξάστηκε τὸ σπαθί τοῦ Γιαννούσα, πολέμοντας μετὸν Καραϊσκάκη στὴν Ρούμελη καὶ στὸν Πειραιᾶ.

Πρῶτος ὁ Γιαννούσας σὲ κάθε γερούσι! Νόμιζε κανένας πῶς εἶχε ζωντανέψῃ σ' αὐτόν κι εἶχε πάρῃ τὴν μορφὴ του ἡ ἴδια ἡ ἀστραπόβολη θέλησι κι ὁ νοῦς τοῦ μεγάλου Καραϊσκού. Ὁ,τι ὁ στρατηγὸς παράγγελλε, ἐκεῖνος θὰ τὸβγανε πέρα! ἄλλοιὼς θὰ πέθαινε! Τὸν ἔτρεμε κι ὁ θάνατος. Οἱ σύντροφοι του, οἱ Σουλιῶτες, τὸν ἀγαποῦσαν καὶ τὸν φοβῶνταν.

Κι ἦταν μικρὸς, κοντούτσικος, τόσος δὲ π' ἀνάθεμά τον! (Θεὸς σχωρὲς! τὴν ψυχὴ σου, ἀθάνατε Γιαννούσα!).

Στὸ Σύνταγμα, τὰ 1832, ὁ Γιαννούσας ἦταν Ναπιότης μετὸν Κίτσο Τζαβέλα. Ἄμα μπῆκαν στ' Ἀνάπλι νικητὲς οἱ Συναγματοῖκοι τῶν Μεγάρων, μιὰ παρέα Σουλιῶτες ἔλεγαν τὸ πολεμικὸ τους τραγούδι, τὸ τραγούδι τοῦ καιροῦ ποὺ τὸλεγαν καὶ στὸ δρόμο, ὅταν ξεκίνησαν ἀπὸ τὰ Μέγαρα:

Πιάστε τὸ Νάπα ζωντανό, τὸν Κίτσο τὸ Τζαβέλα, κί' αὐτόν τὸ στραβοτσάγουλο, τὸν κερατᾶ τὸ Ράγκο

Ἄξαφνα, πέραγε ὁ Γιαννούσας ἀπ᾽ ὧ. Τὸ τραγούδι κόπηκε σὴ μέση ἀπὸ σεβασμὸ στὴν ἀληθινὴ παληκαριὰ κι ἀπὸ φόβο. Πέρασαν χρόνια, κι ὁ Γιαννούσας στὰ 1838 ἀπάνου κάτου, ἦταν διοικητὴς τῆς τετραρχίας τοῦ Ἐπάχτου (Ναυπλίου) ὅλοι Σουλιῶτες φαλαγγίτες.

Κάποτε, βρέθηκε κοντὰ στὰ σύνορα, κατὰ τὸ Ξερόμερο.

Ἐκεῖ γύρω βρίσκονταν ὁ περίφημος Ἀρβανίτης καπετᾶνος τῶν λιάνηδων, ὁ Τσελιοπίτσαρης, ποὺ θάχε δοκιμάσῃ τὸ σπαθί τοῦ Γιαννούσα στὸ Μεσολόγγι καὶ στὴν Ἀθῆνα στα 1826 καὶ 1827.

Παραγγέλλει τοῦ Γιαννούσα, πῶς θέλει ν' ἀνταμωθοῦν.

—Ἄς κοπιᾶσῃ, λέει ὁ Γιαννούσας.

Ἄμα ἦρθε ὁ Τσελιοπίτσαρης καὶ τὸν εἶδε τὸν Γιαννούσα, ξαφνιάστηκε! χάλασε τὸ μούτρο του! μία φορὰ τοῦ μιλοῦσε καὶ μιὰ τὸν κοίταζε παράξενα. Σὰν νὰ πειράχτηκε λίγο ὁ Γιαννούσας.

—Τὶ με κοιτᾷς; τοῦ λέει.

—Κάλλιο νὰ μὴ σὲ γνώριζα, τοῦ λέει ἐκεῖνος. Ἄλλον Γιαννούσα πίστευα κι ἄλλον ἡῦρα.

Χαμογέλασε ὁ Γιαννούσας.

—Ἄι τοῦ λέει, καὶ τὸ φλουρί μικρὸ εἶναι, ἀλλὰ ἔχει βάρος.

Κάποτε, στὸν ἴδιο καιρὸ, οἱ περίφημοι κλέφτες, Καλαματᾶς, Ρουπακιᾶς καὶ Χουσαῖδας, πάτησαν ἓνα σπῖτι ξῶω ἀπὸ τὸ κάστρο τοῦ Ἐπάχτου καὶ πῆραν σκλάβους καὶ ζητοῦσαν ξαγορᾶ. Τὸ τραγούδι τὸ κλέφτικο λέει:

Κανένας δὲν τὸ πάτησε τὸ κάστρο τοῦ Ἐπάχτου, ὁ Ρουπακιᾶς τὸ πάτησε μετὸν γερο-Χουσαῖδα.

Δὲν λέγει ὁμως ἀλήθεια τὸ τραγούδι. Ὅσο ἦταν ὁ Γιαννούσας στὸν Ἐπαχτο, κανένας δὲν πατοῦσε τὸ κάστρο του. Ἄμα ἔμαθε τὴν κλεψιά ὁ Γιαννούσας, βγήκε καὶ κυνήγησε τοὺς κλέφτες ἀλλὰ δὲν τοὺς ἔφτασε.

Τὴν ἄλλη μέρα, τοῦγραψαν οἱ κλέφτες ἓνα γράμμα γιομᾶτο βρισιές. Τὸν φοβέριζαν πῶς θαρροῦν τὴν τᾶδε ἡμέρα νὰ τὸν πολεμήσουν καὶ νὰ τοὺς καρτερῇ, νὰ μὴ λήῃ πῶς ἦλθαν ἄξαφνα. Τοὺς καρτέρησε ὁ Γιαννούσας, δὲν ἦλθαν. Βγήκε καὶ τοὺς πῆγε κυνηγώντας, ὡς τὸ Λιδορίκι.

Πέθανε ὁ Γιαννούσας στὸν Ἐπαχτο (Ναῦπλιον), καὶ θάφτηκε στὸ Σουλιώτικο θαφτῆρι τῆς Ἀγιά – Παρασκευῆς.

Αθήνα 28 Μαγιοῦ 1904
Ἰω.Γ. Βλαχογιάννης

Ετήσιος χορὸς 2026

Κυριακή 15/03
13:00, “στου Κορρέ”
Αγ. Αναργύρων 20-22, Ψυρρή

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΟΣ

ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΟΣ Α. ΓΕΩΡΓΙΟΣ | **ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΑΣΠΑΙΤΕ**
☎ Κιν.: 6973 004 188 ✉ gkoumparellos@outlook.com

ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΟΣ Α. ΝΙΚΟΛΑΟΣ | **ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΜΠ, MSc**
☎ Κιν.: 6970 885 365 ✉ nkoumparellos@gmail.com

ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΟΣ Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ | **ΕΔΕ**
☎ Κιν.: 6976 777 475 ✉ ngakoumparellos@gmail.com

Κουμουνδούρου 731 Καρδίτσα 43100
 2441 552407 www.nga-koumparellos.gr

ΠΑΠΑΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Μ. - ΡΟΠΩΤΟΣ Γ. ο.ε.

Παλαιολόγου & Ομήρου Καρδίτσα **Τηλ.: 24410 41593**
24410 28608

ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
παντός τύπου

Αιθεύρι παντός τύπου - Ζωοτροφές
Σκυλοτροφές - Φυράματα παντός είδους

Κουτελὸς Κλεομένης
Χ. Φλωράκη 3 - Καρδίτσα
Τηλ.: 24410 23969, Κιν.: 6976434601
e-mail: kouteloskleomenis@gmail.com

Shooters: Λάμπρος & Δημήτρης

Ι. Γακιόπουλου 25, Καρδίτσα
 petsasl2022@gmail.com
 24410 76495

υπεύθυνος καταστήματος: Λάμπρος Πέτσας

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΜΑΣ

Σύνδεσμος των Απανταχού
Καροπλεσιτών
“Καροπλεσιτική Φωνή”

**Υπεύθυνος έκδοσης σύμφωνα
με το Νόμο:**

Τρεμπεσίνας 25, Π. Ψυχικό
Τηλ. 6972729753

Η Συντακτική επιτροπή

Γιώργος Χ. Σούφλας
Τάσος Λ. Αντωνίου
Γιώργος Π. Κουμπάρελος
Απόστολος Χ. Γιαννέλος

Γραφιστική επιμέλεια/

σελιδοποίηση
Γιώργος Χ. Σούφλας

Ο Σύνδεσμος δεν συμφωνεί
απαράιτητα με τις απόψεις
των αρθογράφων. Σεβόμαστε
και είμαστε διατεθειμένοι να
φιλοξενησουμε όλες τις γνώμες
και τις απόψεις, αρκεί αυτές
να διατυπώνονται με κόσμιο
και όχι προσβλητικό τρόπο για
οποιοδήποτε συμπολίτη.